ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1925 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 246

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 «περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων..... 1
Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν κλπ. νόμων..... 2
Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τελωνιακῶν νόμων..... 3

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 «περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἐδάφ. Δ' τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1925 Ψηφίσματος τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως «περὶ συστάσεως Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ψήφισιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου κλπ.», ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Συνθετικὸς συμπληρωτικὸς φόρος κλπ.

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 30 παρ. 1 τοῦ νόμου 1640 ἡ φράσις «ποσὸν ἑξήκοντα χιλιάδων δραχμῶν προσαυξανομένων κατὰ δραχμὰς χιλίας ἐτησίως» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ποσὸν ἓξ χιλιάδων δραχμῶν μεταλλικῶν προσαυξανόμενον κατὰ διακοσίας μεταλλικὰς δραχμὰς ἐτησίως». Ἡ δὲ ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ φράσις «ἃ ἐπὶ τῆς ὑπολοίπου δὲ φορολογητέας συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου συνθετικὸς συμπληρωματικὸς φόρος καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀκολούθου φορολογικῆς κλίμακος» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ὁ ἐπὶ τῆς ὑπολοίπου δὲ φορολογητέας συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου, προσδιοριζομένης εἰς μεταλλικὰς δραχμάς, συνθετικὸς συμπληρωτικὸς φόρος καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀκολούθου φορολογικῆς κλίμακος».

ΚΛΙΜΑΞ

Συνολικῆς προσόδου καὶ Συνθετικοῦ φόρου εἰς μεταλλικὰς δραχμάς.

Κλιμάκιον	Φορολ. Ποσοστὸν	Φόρος Κλιμακίου	Σύνολον Προσόδου	Σύνολον Φόρου
6.000			6.000	
4.000	1	40	10.000	40
2.000	2	40	12.000	80
2.000	3	60	14.000	140
2.000	4	80	16.000	220
2.000	5	100	18.000	320
2.000	6	120	20.000	440
2.000	7	140	22.000	580
3.000	8	240	25.000	820
3.000	9	270	28.000	1.090
3.000	10	300	31.000	1.390
3.000	11	330	34.000	1.720
3.000	12	360	37.000	2.080
3.000	13	390	40.000	2.470
4.000	14	560	44.000	3.030
4.000	15	600	48.000	3.630
4.000	16	640	52.000	4.270
4.000	17	680	56.000	4.950
4.000	18	720	60.000	5.670
5.000	19	950	65.000	6.620
5.000	20	1.000	70.000	7.620
5.000	21	1.050	75.000	8.670
5.000	22	1.100	80.000	9.770
10.000	23	2.300	90.000	12.070
10.000	24	2.400	100.000	14.470
10.000	25	2.500	110.000	16.970
10.000	26	2.600	120.000	19.570
15.000	27	4.050	135.000	23.620
15.000	28	4.200	150.000	27.820
15.000	29	4.350	165.000	32.170
15.000	30	4.500	180.000	36.670
20.000	31	6.200	200.000	42.870
20.000	32	6.400	220.000	49.270
20.000	33	6.600	240.000	55.870
20.000	34	6.800	260.000	62.670
40.000	35	14.000	300.000	76.670
40.000	36	14.400	340.000	91.070
40.000	37	14.800	380.000	105.870
60.000	38	22.800	440.000	128.670
60.000	39	23.400	500.000	152.070
		40 ο)ο ἄνω τῶν 500.000		

Ἐκ δὲ τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἀπαλείφεται ἡ φράσις «Τὸ οὕτω δὲ προκῦπτον ποσὸν φόρου καταβάλλεται εἰς χαρτίνας δραχμάς».

2. Ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἐδαφίου γ' ἰδίου ὡς ἄνω ἄρθρου μετὰ τὴν φράσιν «καὶ προξενικοὶ Πράκτορες», προστίθεται ἡ φράσις «ὡς καὶ τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῶν ξένων Πρεσβειῶν καὶ Προξενείων».

3. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται τρίτη παράγραφος ἡ ἀκόλουθος. «Ἡ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους 1 καὶ 2 ἐξευρισκομένη συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος παντὸς ὑποκειμένου εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον μετατρέπεται εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς καὶ ἐπ' αὐτῆς ὑπολογίζεται ὁ φόρος κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 30 φορολογικὴν κλίμακα.

Ἡ ἰσχέσις τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς πρὸς τὴν χαρτίνην κανονίζεται κατ' Ἀπρίλιον ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ συμβουλευτικὴν γνωμοδότησιν Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης· 1) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, 2) ἐκ τοῦ παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Δημοσίου Λογιστικοῦ Διευθυντοῦ ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ 3) ἐκ τοῦ ἐπὶ τοῦ Συναλ-

λάγματος Διευθυντοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὸν μέσον ὅρον τῆς κατὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον τοῦ προηγουμένου οἰκονομικοῦ ἔτους σχέσεως τῆς τιμῆς τῆς χαρτίνης δραχμῆς πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ δολλαρίου.

Τὸ εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς ποσὸν φόρου βεβαιοῦται εἰς μεταλλικὰς τοιαύτας, καταβάλλεται ὅμως εἰς χαρτίνας, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ὡς ἄνω κανονιζομένης τιμῆς τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸ οἰκον. ἔτος τῆς καταβολῆς.

Αἱ οὕτως εἰσπραττόμεναι χάρτιναι δραχμαί, μέχρι μὲν ποσοῦ ἴσου πρὸς τὰς βεβαιωθείσας μεταλλικὰς εἰσάγονται εἰς τὸ ἄρτιον, ὑπολογιζόμεναι ὑπὸ τὸ οἰκεῖον κεφάλ. καὶ ἄρθρ. τοῦ προϋπολογισμοῦ ὡς ἔσοδον ἐκ συνθετικοῦ φόρου, διὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν αὐτῶν εἰσάγονται ὑπὸ ἴδιον ἄρθρ. τοῦ προϋπολογισμοῦ ὡς συναλλαγματικὴ διαφορὰ βεβαιούμεναι οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ Ταμίου».

4. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1926—27.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐκ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω νόμου ἡ φράσις «κατὰ τὸν νόμον 2647 πίνακας παραγωγῆς τοῦ ἀντιστοίχου ἔτους» ἀντικαθίστανται διὰ τῆς ἀκολούθου «κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ παρόντος νόμου πίνακας».

2. Ἐκ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ νόμου 1640 ἀπαλείφεται ἡ τελευταία περίοδος «Ἐὰν οὐδεμία ἐπεδόθη ἔνστασις οἱ κατάλογοι κηρύσσονται ἐκτελεστοὶ διὰ πράξεως τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου.»

Ἐκ δὲ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ νόμου 1640 ἀπαλείφεται ἡ φράσις: «τῶν συμπληρωματικῶν κηρυσσομένων ἐκτελεστῶν, μετὰ τὴν ἐκδίκασιν αὐτῶν διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τῆς ἐν ἄρθρῳ 39 ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς».

Ἐκ τῆς πρώτης περιόδου τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 4 ἡ φράσις: «ἀναγκαία τροποποίησις καὶ κύρωσις τοῦ καταλόγου» ἀντικαθίστανται διὰ τῆς φράσεως «ἀναγκαία τροποποίησις τοῦ καταλόγου».

3. Ἡ διάταξις τῆς τελευταίας περιόδου τῆς παραγράφου 4 τῆς προστεθείσης εἰς τὸ ἄρθρον 47 τοῦ νόμου 1640 διὰ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 3338, καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν.

4. Ἡ διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3338 προστεθεῖσα εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 1640 ὡς παράγραφος 3 διάταξις, καταργεῖται.

5. Ἐν ἄρθρῳ 24 § 1 τοῦ νόμου 1640 ἡ φράσις: «1ο) ὁ διὰ τὰ ἐργατικὰ ἐν γένει ἡμερομίσθια καὶ τὰς συντάξεις» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «1ο) ὁ διὰ τὰ ἐργατικὰ ἐν γένει ἡμερομίσθια, τὰς συντάξεις καὶ τοὺς μισθοὺς τῶν δημοσιογράφων». Ἡ ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ φράσις: «α') Ἐκ τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων δραχ. 1,000, β') Ἐκ τῶν ἐργατικῶν ἡμερομισθίων δραχ. 40», ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως: «α') Ἐκ τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων δραχ. 1.500 καὶ β') Ἐκ τῶν ἐργατικῶν ἡμερομισθίων δραχ. 60».

6. Εἰς τὸ ἄρθρον 9 παράγρ. 5 περίοδ. στ' προστίθεται ἐν τέλει κατὰ παράθεσιν ἡ φράσις: «ὡς καὶ αἱ εἰδικῶς διὰ τὴν ἀποθήκευσιν καὶ ἐπεξεργασίαν καπνοῦ εἰς φύλλα ὠκοδομημέναι ἀποθῆκαι».

Διὰ Διαταγμάτων δύνανται νὰ ὁρισθῶσι λεπτομερέστερον τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν παροῦσαν ἐξαίρεσιν οἰκοδομημάτων.

7. Οἱ φορολογούμενοι τῆς Δυτικῆς Θράκης ὑπαχθέντες κατὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1922—23 εἰς τὴν κατὰ τὴν Βουλγαρικὴν νομοθεσίαν φορολογίαν τοῦ ἐπισηβεύματος διὰ κέρδη πραγματοποιηθέντα μέχρι 31 Μαρτίου 1922, δικαιοῦνται ἐκτὸς ὧν ἄλλων εὐεργετικῶν ἐκπτώσεων τοῦ νόμου 3338 καὶ τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος καὶ ἐκπτώσεως τοῦ ἑνὸς τετάρτου τοῦ φόρου καθαρᾶς προσόδου Δ' κατηγορίας τοῦ οἰκον. ἔτους 1923—24. Ὁ τυχὸν ὅμως διὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω περίοδον καταβληθεὶς φόρος καθαρῶν προσόδων δὲν ἐπιστρέφεται.

8. Προκειμένου περὶ καθυστερουμένων βεβαιώσεων φόρου καθαρῶν προσόδων οἰκον. ἐτῶν 1919—20, 1920—21, 1921—22 καὶ 1922-23, αἵτινες ἐνεργοῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δὲν ἐφαρμόζονται αἱ ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1923—24 καταργηθεῖσαι διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 1640, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐφεξῆς δικαιολογουμένης τῆς στερήσεως τοῦ φορολογουμένου ἀπὸ τοῦ εὐεργετήματος τῶν ἐκπτώσεων ἐλαχίστου συντηρήσεως διὰ τὰ προαναφερθέντα οἰκον. ἔτη.

Τὰ ἀνωτέρω ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταστάσεων ὁριστικῶν ἐγγραφῶν τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω παρελθόντων οἰκ. ἐτῶν, ἐφ' ἔσον ἐκκρεμεῖ κατ' αὐτῶν ἔφεσις ἢ ἤθελεν ἀσκηθῇ τοιαύτη.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ νόμου 1640 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου· «3. Εἰς τοὺς ὑποδεικνύοντας ἀποκρυβείσαν φορολογητέαν πρόσοδον χορηγεῖται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀμοιβὴ ἴση πρὸς τὸ τέταρτον τοῦ ἀποκρυβέντος φόρου καὶ προσαυξήσεως.

Ἡ ὑπόδειξις γίνεται διὰ μηνύσεως ἐπιδιδομένης μετὰ τὴν λῆξιν τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας εἰς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον ἢ εἰς τὰς ἐκδικαστικὰς Ἐπιτροπὰς ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων καὶ ἐφέσεων καὶ περιεχούσης συγκεκριμένα καὶ σαφῆ στοιχεῖα τῆς ἀποκρυβείσης προσόδου.

Ἡ εἰς τὸν μηνυτὴν ἀναλογοῦσα ἀμοιβὴ ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω ὑποδειχθείσης προσόδου καταβάλλεται μετὰ τὴν ὁριστικὴν τοῦ φόρου βεβαίωσιν καὶ τὴν ἔκδοσιν τῆς τυχὸν ἐπὶ ἀσκηθείσης ἐφέσεως ἀποφάσεως.

Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ δημόσιοι ὑπάλληλοι ὡς καὶ οἱ διατελέσαντες οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δικαιοῦνται ἀμοιβῆς μηνυτοῦ».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν ἐκτάκτων κερδῶν τῶν φορολογικῶν περιόδων 1915-1919 καὶ 1921-1923 τῆς παραγράφου 16 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ 1678 νόμου, καταργουμένης ὡς πρὸς τὰς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης διατάξεως καὶ ἐφεξῆς ἐπιδιδομένας μηνύσεις.

Ἄρθρον 4.

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ νόμου 1640 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος διάταξις «Εἰς τοὺς ἀποδεχομένους τὰς κατὰ τὴν κατηγορίαν Ε' δηλώσεις στρεμματικοῦ δικαιώματος καὶ κερδῶν ἐκ γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 23 παράγραφον 2 τοῦ νόμου καὶ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ Διαταγμάτων, τοὺς μὴ ὄντας οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, δύναται νὰ παρέχηται κατ' ἀποκοπὴν ἀνάλογος ἀποζημίωσις κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 35 τοῦ νόμου 3338 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως·

«1. Φορολογούμενος καθαρῶν προσόδων ἀναλυτικοῦ ἢ συνθετικοῦ φόρου τῶν οἰκον. ἐτῶν 1919—20, 1920—21, 1921—22, 1922—23 καὶ 1923—24 παραλιπὼν τὴν δήλωσιν ἢ ἐπιδοὺς τοιαύτην ἀνακριβῆ, δύναται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1925 νὰ ἐπιδώσῃ εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον ἀρχικὴν δήλωσιν τῶν ἀντιστοίχων προσόδων του ἢ συμπληρωτικὴν δήλωσιν τῆς ἤδη ἐπιδοθείσης ἀνακριβοῦς τοιαύτης, δικαιούμενος ἐκπτώσεως ρόρου ἴσης πρὸς τὸ τρίτον τοῦ συνολικῶς καταλογισθέντος αὐτῷ καθ' ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω ἐτῶν κυρίου φόρου, ὡς καὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ πάσης προσαυξήσεως λόγῳ ποινῆς.

Ὁ ἐπὶ τῇ βάσει τοιούτων δηλώσεων ὀφειλόμενος φόρος καταβάλλεται κατὰ τὰ ἐν § 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα.

Τὰ διὰ τῆς παρούσης παραγράφου ὁριζόμενα δὲν παρακωλύουσι τὴν ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τῆς ἀκολούθου παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

2. Φορολογούμενος καθαρῶν προσόδων ἀναλυτικοῦ ἢ συνθετικοῦ φόρου τῶν οἰκον. ἐτῶν 1919—20, 1920—21, 1921—22, 1922—23 καὶ 1923—24, μὴ ἐπιδοὺς ἔνστασιν κατὰ τῆς ἐν συμπληρωματικῷ φορολογικῷ καταλόγῳ ἐγγραφῆς του ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσίας, δικαιοῦται ἐκπτώσεως φόρου ἴσης πρὸς τριάκοντα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ συνολικῶς καταλογισθέντος αὐτῷ καθ' ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω ἐτῶν κυρίου φόρου, ὡς καὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ πάσης προσαυξήσεως λόγῳ ποινῆς.

Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου ἰσχύει διὰ τὰς μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1925 γενομένας κοινοποιήσεις ἐγγραφῶν.

3. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας τῆς ἀνωτέρω δευτέρας παραγράφου, ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἐπὶ τῶν μηδόλως ἢ ἀνακριβῶς δηλωσάντων τὴν πρόσοδον αὐτῶν, προσαύξησις, λόγῳ ποινῆς, ἴση πρὸς τὰ τρία τέταρτα τοῦ ἀποκρυβέντος φόρου.

4. Ἐπὶ ὑποκειμένου εἰς τὴν φορολογίαν τῶν προηγουμένων παραγράφων, ἐπιδόντος ἔνστασιν μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1925, ἐφ' ἧς δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι ἀπόφασις, παρέχονται τὰ εὐεργετήματα τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐὰν οὗτος ἤθελεν ἀποδειχθῇ ἐγγράφως τὴν ἐν τῷ συμπληρωματικῷ φορολογικῷ καταλόγῳ ἐγγραφήν του μέχρι μὲν τῆς ἐκδικάσεως διὰ τὰς μήπω ἐκδικασθείσας ἐνστάσεις, μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως διὰ τὰς λοιπάς.

5. Ἐπὶ ὑποκειμένου εἰς τὴν φορολογίαν τῶν προηγουμένων παραγράφων ἀσκήσαντος μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1925 ἔφεσιν κατ' ἀποφάσεως Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐνστάσεων, ἐφ' ἧς δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι ἀπόφασις, παρέχονται τὰ εὐεργετήματα τῆς § 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, μετ' ἐπιστροφῆς τοῦ σχετικοῦ παραβόλου, ἐὰν οὗτος ἤθελε παραιτηθῇ τῆς ἐφέσεως πρὸ μὲν τῆς ἐκδικάσεως διὰ τὰς μήπω ἐκδικασθείσας ἐφέσεις, μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὰς λοιπάς.

6. Ὁ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος βεβαιωθεὶς καὶ μὴ καταβληθεὶς ἀναλυτικὸς ἢ συνθετικὸς φόρος καθαρῶν προσόδων τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1919-20, 1920-21, 1921-22, 1922-23 καὶ 1923-24, ὡς καὶ ὁ ἐφεξῆς βεβαιούμενος, ἀπαλλασσόμενος πασῶν τῶν ἐκ τῆς ὑπερημέρου καταβολῆς συνεπειῶν, καταβάλλεται εἰς ὀκτὼ ἴσας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει αὕτη μέχρι τοῦδε συντελεσθῇ, τῶν δὲ λοιπῶν κατὰ τρίμηνα ἀπὸ τῆς πρώτης χρονικὰ διαστήματα. Ὁ τοιοῦτος φόρος καταβαλλόμενος ὁλόκληρος ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ τῆς βεβαιώσεως, πρὸς τῇ ἀπαλλαγῇ αὐτοῦ ἐκ τῶν συγεπειῶν ὑπερημερίας καὶ τῶν λόγῳ ποινῆς προσαυξήσεων, ἐλαττοῦται κατὰ τὸ ἓν πέμπτον αὐτοῦ.

Οἱ ἔχοντες ἐκκαθαρισμένην κατὰ τοῦ δημοσίου ἀπαίτησιν δὲν δικαιοῦνται τῆς κατὰ δόσεις πληρωμῆς ἢ τῆς προεξοφλήσεως ἐπὶ ταῖς ἀνωτέρω ὁριζομέναις ἐκπτώσεσιν, εἰμὴ μόνον διὰ τὸ τυχὸν ἀπομένον μετὰ τὸν συμψηφισμὸν τῆς ἀπαιτήσεώς των ποσὸν τοῦ χρέους.

7. Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω παρ. 1 ἕως 6 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὀφειλετῶν φόρου ἐκπάκτων κερδῶν πασῶν τῶν φορολογικῶν περιόδων ἐξαιρέσει τοῦ φόρου ἐπὶ κερδῶν ἐκ πωλήσεως ἢ ἀπωλείας πλοίων. Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἰσχύουσι καὶ προκειμένου περὶ ὀφειλετῶν φόρου γεωργικῆς παραγωγῆς τοῦ νόμου 2647 τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1921-22, 1922-23 καὶ 1923-24, ὡς καὶ ὀφειλετῶν φόρου οἰκοδομῶν καὶ οἰκοπέδων Δυτικῆς Θράκης τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1920—21, 1921—22, 1922—23, 1923-24 καὶ 1924-25 καὶ φόρου ἐπιστηδεύματος Δυτικῆς Θράκης τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1920-21, 1921-22 καὶ 1922-23.

Αἱ διατάξεις τῆς § 4 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν προσφυγῶν ἀναθεωρήσεως ὁριστικῶν ἐγγραφῶν φόρου γεωργικῆς παραγωγῆς ἐπιδοθεισῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 § 1 τοῦ νόμου 3338 ὡς καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου 3338 ἐκδικασθησομένων ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀναιρέσεων τῆς φορολογίας ἐκτάκτων κερδῶν.

8. Τὸ μετὰ τὰς ἐκπτώσεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων ὑπόλοιπον κυρίου φόρου δύναται νὰ εἶνε καὶ κατώτερον τοῦ κατὰ τὴν ἤδη ἐπιδοθεῖσαν δήλωσιν ὀφειλομένου τοιούτου ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει ἐπιστρέφεται ὁ καταβληθεὶς φόρος.

9. Οἱ πλοιοκτῆται ἀπαλλάσσονται τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου 2117 προστίμου, ἐπιβληθέντος λόγῳ ἐκπροθέσμου ἐκδόσεως ἀδείας ἀσκήσεως ἐπιστηδεύματος, διὰ τὰ οἰκον. ἔτη 1920-11, 1921-22 καὶ 1922-23, τὸ δὲ τυχὸν καταβληθὲν ἐπιστρέφεται».

10. Ἡ διάταξις τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ νόμου 3338 ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ προκειμένου περὶ φόρου γεωργικῆς παραγωγῆς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1924—25.

Ἄρθρον 6.

1. Εἰς τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 12 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων περὶ φόρου καθαρῶν κερδῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν», ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 28 παράγραφος 1 τοῦ νόμου 3338, ὅρον «ἐγκαταστάσεις» νοοῦνται καὶ τὰ πλοῖα, προκειμένου περὶ ναυτιλιακῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

2. Αἱ κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα τῆς 12 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων περὶ φόρου καθαρῶν κερδῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν», ὡς συνεπληρώθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ νόμου 3338, καὶ τὸ ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1923 Ν. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῆς αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως νόμων» εὐεργετικαὶ διατάξεις ἰσχύουσιν ἐπίσης ὑπὲρ μιᾶς ἢ εἰς τὴν Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν εἰσφορὰ ἐνεργεῖται ὑπὸ ἑτερορρύθμου Ἑταιρείας, ὁπότε ἐκπίπτεται ἐκ τῶν φορολογητέων ὁμορρύθμων καὶ ἑτερορρύθμων μεριδίων ποσὸν ἀνάλογον πρὸς τὸ εἰς ταῦτα περιεχόμενον ὑπερτίμημα ἐξ ἀκινήτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Τέλος ἐπιτηδεύματος κλπ.

Ἄρθρον 7.

1. Τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 2117, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 3338, τέλους ἀδείας ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος, ἀπαλλάσσονται οἱ δικηγόροι ἀπὸ τοῦ οἰκονομ. ἔτους 1925-26, τὸ τυχὸν δὲ παρ' αὐτῶν καταβληθὲν τέλος διὰ τὸ 1925-26 ἐπιστρέφεται.

2. Τὸ κατὰ τὸν νόμον 2117, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων τέλος ἀδείας ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος δύναται κατὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1925—26 νὰ καταβάλληται παρ' ἐπαγγελματιῶν στερουμένων κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπαρκῶν χρηματικῶν μέσων διὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν καταβολήν, εἰς δύο ἴσας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀδείας, τῆς δὲ δευτέρας μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ οἰκον. ἔτους.

Ἄρθρον 8.

1. Ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1925 ἡ πώλησις καπνῶν κεκομμένου καπνοῦ, σιγαρέττων, σιγάρων (πούρων) καὶ τσιμπεκίου, εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἀνωτέρου τῶν 20.000 κατοίκων ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς φέροντας εἰδικὴν περὶ πωλήσεως τῶν εἰδῶν τούτων ἄδειαν τῆς ἁρμοδίας ἐφοριακῆς ἀρχῆς.

2. Ἡ ἄδεια αὕτη εἶναι ἀμεταβίβαστος, ἰσχύει δι' ἓν οἰκον. ἔτος καὶ δι' ὃν τόπον ἐξεδόθη, ἐκδίδεται δ' ἐπὶ τῇ καταβολῇ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον κατ' Ἀπρίλιον ἑκάστου ἔτους ὑπὸ τῶν πωλούντων τὰ εἴδη ταῦτα εἰδικοῦ προσθέτου τέλους ὁριζομένου εἰς τὸ πέμπτον τοῦ κατὰ τὸν νόμον 2117, ὡς ἐτροποποιήθη, τέλους ἐπιτηδεύματος.

Οἱ πωληταὶ τοιούτων εἰδῶν δὲν ἀπαλλάσσονται καὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ κατὰ τὸν νόμον 2117, ὡς ἐτροποποιήθη, ὁριζομένου τέλους ἀδείας ἐπιτηδεύματος. Οἱ πωλοῦντες ὅμως ἀποκλειστικῶς μόνον τοιαῦτα εἴδη ἀπαλλάσσονται τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω προσθέτου τέλους.

3. Διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1925—26 τὸ καταβλητέον

ποσὸν διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἀνωτέρω ἀδείας περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ, καταβληθήσεται δὲ τοῦτο ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1925.

4. Καταδιώκονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 2117, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 3336, οἱ πωλοῦντες τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁριζόμενα εἴδη ἄνευ τῆς εἰδικῆς ἀδείας. Τὰ ὑπ' αὐτῶν πωλούμενα καπνὰ καὶ σιγαρέττα κατάσχονται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Φορολογία κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας.

Ἄρθρον 9.

Τηρουμένων τῶν κυρώσεων τῆς κωδικοποιηθείσης φορολογίας τοῦ κεφαλαίου, παρατείνεται μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1925, ἡ προθεσμία ἐπιδόσεως δηλώσεων φόρου κεφαλαίου, ἄνευ προσθέτου τινὸς φόρου ἢ προστίμου, ἐὰν ἐπιδοθῶσιν αἱ δηλώσεις ἐντὸς τοῦ ἄνω χρονικοῦ ὁρίου, ἀπαγορευομένης πάσης περαιτέρω ἐξ οἱουδήποτε λόγου παρατάσεως τῆς προθεσμίας ταύτης. Οἱ οὕτω προκαταβάλλοντες τὸν φόρον δικαιοῦνται ἐκπτώσεως 15 ο)ο τοῖς ἑκατόν. Ἡ παράτασις αὕτη οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἔχει ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ τόκου τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐπιδοθεισῶν δηλώσεων.

Ἄρθρον 10.

1) Εἰς τὸ ἄρθρον 8 κεφάλαιον ΙΑ', περίπτωσις α' τῆς κωδικοποιηθείσης φορολογίας τοῦ κεφαλαίου προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς:

«Πληρωθείσης τῆς αἱρέτεως ἢ παυσάσης τῆς ἐπιδικίας δι' ἀμετακλήτου δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ διὰ συμβιβασμοῦ, τὰ εἰς ξένον συνάλλαγμα περιουσιακὰ στοιχεῖα τῶν φορολογουμένων ὑπολογίζονται εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἡμέρας ἐξόδου τῆς αἱρέσεως ἢ εἰς ὃ ποσὸν καὶ νόμισμα καθωρίσθη ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἢ ὑπὸ τοῦ συναφθέντος μεταξὺ τῶν διαδίκων συμβιβασμοῦ».

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὸ ἄρθρον 10 τῆς κωδικοποιηθείσης φορολογίας τοῦ κεφαλαίου προστίθενται ἴδιαι παράγραφοι ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ 5 ἔχουσαι οὕτω:

«4. Ἐὰν διὰ φορολογούμενόν τινα δὲν ὑπάρχωσιν ἕτεραι ἐνδείξεις πρὸς ἐξεύρεσιν καὶ προσδιορισμὸν τοῦ κεφαλαίου του, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος δικαιοῦται νὰ προσδιορίσῃ αὐτὸ κεφαλαιοποιῶν ἐπὶ τὸν ἀριθ. 5 τὸ ἑξαπλάσιον τοῦ παρὰ τοῦ φορολογουμένου καταβαλλομένου ἐτησίου ἐνοικίου τοῦ διαμερίσματος τοῦ ἐνοικιαζομένου ἄνευ ἐπίπλων τοῦ ἔτους 1922, ἢ κεφαλαιοποιῶν ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν πάλιν 5 τὸ διπλάσιον τῆς τιμῆς τῆς ἐτησίας διατροφῆς, ὅπερ ὁ φορολογούμενος καταβάλλει εἰς τὴν οἰκίαν ἢ τὸ ξενοδοχεῖον ἢ τὸ οἰκοτροφεῖον ἔνθα διαμένει, κατὰ τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ἔτος».

5. Ἐν περιπτώσει δηλώσεως ἐξ ἀποδεδειγμένης πλάνης περὶ τὰ πράγματα, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίδοσις συμπληρωτικῆς δηλώσεως διορθωτικῆς ἐπὶ ἔλασσον ἢ ἐπὶ πλέον τῆς πρώτης, ἐὰν ἡ διόρθωσις αὕτη ζητηθῇ δι' αἰτήσεως τοῦ φορολογουμένου ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀρχικῆς δηλώσεώς ἢ μέχρις ὁριστικότητος τῆς σχετικῆς ἐν φορολογικῷ καταλόγῳ ἐγγραφῆς, ἐν ᾗ περιπτώσει αὕτη δὲν κατέστη ὁριστικὴ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς δηλώσεως.

Ἡ αἴτησις αὕτη ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον, εἰς ὃν ἐπεδόθη ἡ ἀρχικὴ δήλωσις, ὅστις ἐλέγχει ταύτην καὶ ἐξακριβοῖ τὸ ὕπαρκτὸν τῆς ἐπικαλουμένης παρὰ τοῦ φορολογουμένου πλάνης, ἐφαρμοζομένης κατὰ τὰ λοιπὰ τῆς περὶ τῆς ἀρχικῆς δηλώσεως κειμένης διαδικασίας.

Ἐὰν μὲν ἐκ τοῦ ἐλέγχου τῆς αἰτήσεως προκύψῃ περίπτωσις ἐλαττώσεως τοῦ φόρου, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος συντάσσει καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς ἔγκρισιν τὸ οἰκεῖον πρωτόκολλον ἐκπτώσεως ἢ ἐπιστροφῆς τοῦ προσωρινῶς ἢ ὁριστικῶς βεβαιωθέντος φόρου, ἐὰν δὲ τοὐναντίον, προσκαλεῖ τὸν φορολογούμενον δι' εἰδικῆς προσκλήσεώς του ὅπως καταβάλῃ τὸν ἐπὶ πλέον ἀναλογοῦντα φόρον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεώς του.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὰς μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νομ. διατάγματος ἐπιδοθείσας δηλώσεις, αἱ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον προθεσμίαι αἱ λήγουσαι τυχὸν πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1926 παρατείνονται μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1925».

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 27 τῆς κωδικοποιηθείσης φορολογίας τοῦ κεφαλαίου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς: «Οἱ ἐκπροθέσμως κατὰ τὸ ἄρθρον 17 δηλοῦντες ὑπόκεινται εἰς πρόσθετον φόρον μέχρι τοῦ πέμπτου τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκπροθέσμου δηλώσεως βεβαιουμένου κυρίου φόρου».

Ἄρθρον 13.

Οἱ μετὰ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεων περὶ ἐνεργείας πραγματογνωμοσύνης κατὰ τὸ ἄρθρον 19 παραγρ. 2 συμπληρωτικῶς δηλοῦντες ὡς καὶ οἱ μετὰ πρόσκλησιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐγχειρίζοντες δήλωσιν ὑπόκεινται εἰς πρόσθετον φόρον μέχρι τοῦ τρίτου τοῦ δυνάμει τῆς δηλώσεώς του ταύτης βεβαιουμένου κυρίου φόρου.

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 29 τῆς κωδικοποιηθείσης φορολογίας τοῦ κεφαλαίου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

Ἄρθρον 29.— 1) Οἱ ἀνακριβῶς δηλοῦντες ἢ παραλείποντες τὴν ἐγχείρησιν τῆς δηλώσεως ὑπόκεινται εἰς πρόσθετον φόρον μέχρις 100 ο)ο τοῦ κυρίου φόρου ὃν διὰ τῆς ἀνακριβοῦς δηλώσεως ἢ παραλείψεως αὐτῶν θὰ διέφευγον.

2) Δὲν θεωρεῖται ἀνακρίβεια καὶ δὲν ὑποβάλλεται οὐδὲν πρόστιμον λόγῳ ἀνακριβείας, ἐφ' ὅσον ἡ διαφορὰ μεταξὺ ἐκτιμηθείσης παρὰ τοῦ φορολογουμένου καὶ δηλωθείσης παρ' αὐτοῦ φορολογητέας περιουσίας καὶ παρὰ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου προσδιορισθείσης τοιαύτης δὲν ὑπερβαίνει τὰ 25 τοῖς ἑκατόν.

3) Ἐν περιπτώσει ὑπερβάσεως τοῦ ἀνωτέρω ὁρίου ὑπάρχει περίπτωσις ἀνακριβείας καὶ ὁ πρόσθετος φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς πέραν τῶν 25 ο)ο διαφορᾶς.

Ἄρθρον 15.

1. Τὸ ἄρθρον 33 τῆς κωδικοποιηθείσης νομοθεσίας «περὶ ἐρ' ἅπαξ φορολογίας τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας» ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

Ἄρθ. 33.- 1.Εἰς τοὺς ἀνακριβῶς ἢ οὐδόλως δηλοῦντας πλὴν τοῦ προσθέτου φόρου, ἐπιβάλλεται παρὰ τοῦ πλημμελειοδικείου κατόπιν ἐγκλήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἐγκριναμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ποινὴ φυλακίσεως μέχρι ὀκτὼ (8) μηνῶν. Ἐπὶ τῶν μηδόλως δηλωσάντων, πλὴν τῆς ἄνω ποινῆς, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιβάλῃ καὶ δήμευσιν τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς ἀποκρυβείσης καὶ μὴ δηλωθείσης περιουσίας πρὸς ὄφελος τοῦ Κράτους.

Διὰ τῆς αὐτῆς μόνον ποινῆς φυλακίσεως κατόπιν ἐγκλήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἐγκρινομένης παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ τιμωρηθῇ καὶ ὁ ἀρνούμενος νὰ παράσχῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν Ἔφορον τὰ παρ' αὐτοῦ ζητούμενα στοιχεῖα ἢ πληροφορίας πρὸς ἐπαλήθευσιν τῆς δηλώσεως, ὡς καὶ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 31 ἀναφερόμενα πρόσωπα.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 36 τῆς κωδικοποιηθείσης φορολογίας τοῦ κεφαλαίου, ἡ φράσις «ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ προσθέτου φόρου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἴση πρὸς τὸ τέταρτον τοῦ κυρίου καὶ προσθέτου φόρου».

Ἄρθρον 16.

Οἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μὴ ἐπιδώσαντες δήλωσιν μετ' ἀπόφασιν Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπολαύουσι τοῦ εὐεργετήματος τοῦ ἄρθρου 36 παραγρ. 1 τοῦ νόμου 3338, ἐφ' ὅσον ἤθελον ἐγχειρίσει τὴν δήλωσίν των ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἡ ὡς ἄνω δίμηνος προθεσμία δύναται νὰ παραταθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ δύο εἰσέτι μῆνας ἀπὸ τῆς λήξεώς της, κατ' ἀνώτατον ὅριον.

Ἐπίσης οἱ ἐπιδίδοντες δήλωσιν μετ' ἀπόφασιν τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ νόμου 3338 καὶ προκαταβάλλοντες ὁλόκληρον τὸν φόρον ἀπολαύουσι τῶν εὐεργετημάτων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 21 τῆς κωδικοποιηθείσης νομοθεσίας, περὶ ἐφ' ἅπαξ φορολογίας τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας.

Αἱ διατάξεις τῆς § 11 τοῦ ἄρθρου 21 τῆς κωδικοποιηθείσης φορολογίας τοῦ κεφαλαίου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1925 ἐπιδοθεισῶν δηλώσεων παρὰ φορολογουμένων δηλωσάντων τὴν φορολογητέαν αὐτῶν περιουσίαν καὶ ὑπερβληθεῖσαν εἰς τὴν φορολογίαν τῶν κληρονομιῶν, λόγῳ θανάτου τοῦ δηλώσαντος φορολογουμένου.

Ἄρθρον 17.

Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων, πλὴν τοῦ ἄρθρου 9, θεωροῦνται ἰσχύουσαι ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐφ' ἅπαξ κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ κεφαλαίου.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν Νομοθετικὸν διάταγμα καταργεῖται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 18.

Τὰ τοῦ ἐλέγχου καὶ τοῦ τρόπου παραλαβῆς ταχυδρομικῶν ἐνσήμων παραγγελθέντων πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 3212 περὶ συστάσεως πηρεσίας Κρατικῶν προμηθειῶν κανονίζονται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὸ Νομοθετ. διάταγμα τῆς 13 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ συστάσεως μονίμου Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ταχ. ἐνσήμων» καταργεῖται.

Ἄρθρον 19.

Ἐπιτρέπεται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἡ μεταρρύθμισις τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 20.

Ἐκ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Ἰουλίου 1925 «περὶ καταργήσεως τῆς φορολογίας τῶν ἑστιατορίων κλπ.» ἀπαλείφεται ἡ φράσις «καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ φόρος καταβάλλεται κατ' ἀποκοπήν».

Εἰς τὴν παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Ἰουλίου 1925, προστίθεται, μετὰ τὴν φρᾶσιν «Εἰς τὸ ἀνωτέρω προσωπικόν», ἡ φρᾶσις «Διὰ τὴν πρόσθετον ταύτην εἰς τὰ κύρια καθήκοντά του ὑπηρεσίαν».

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 3047 «Περὶ φορολογίας τῶν κέντρων διασκεδάσεων», καὶ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 29 Δεκεμβρίου 1922 «Περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν κέντρων διασκεδάσεως καὶ δημοσίων θεαμάτων», ἐπιβαλλόμενον εἰδικὸν ἐτήσιον τέλος ἀδείας ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος τῶν κέντρων διασκεδάσεως καὶ πολυτελείας, ὡς τοῦτο καθωρίσθη διὰ τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ νόμου 3338 «Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως φορολογικῶν νόμων» καταβάλλεται εἰς τέσσαρας δόσεις.

Ἡ πρώτη δόσις καταβάλλεται σὺν τῇ δηλώσει, ἡ δευτέρα ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, ἡ τρίτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου καὶ ἡ τετάρτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἑκάστου Οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἐὰν τὰ κέντρα ταῦτα ἄρχονται λειτουργοῦντα μετὰ τοὺς ἀνωτέρω μῆνας, τότε, σὺν τῇ καταβολῇ τῆς πρώτης δόσεως καταβάλλονται καὶ αἱ δόσεις τῶν παρελθόντων μηνῶν.

Εἰς τὸ αὐτὸ Νομοθ. Διάταγμα τῆς 22 Ἰουλίου 1925, προστίθεται ἄρθρον 9 ἔχον οὕτω:

«Τῶν Ἐπιτροπῶν χαρακτηρισμοῦ κέντρων ἢ τῆς κατ' ἀποκοπὴν πληρωμῆς φόρου κέντρων διασκεδάσεως καὶ πολυτελείας τῶν κειμένων ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς καὶ Πειραιῶς, προεδρεύει ὁ Οἰκον. Ἔφορος, ὁ δὲ ἀνώτερος ἐπόπτης συμμετέχει τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων ὡς μέλος. Εἰσηγητὴς ἄνευ ψήφου παρὰ ταῖς ἰδίαις Ἐπιτροπαῖς ὁρίζεται παρὰ τοῦ ἀνωτέρου ἐπόπτου εἷς τῶν βοηθῶν αὐτοῦ».

Αἱ ἐπὶ τῆς κατατάξεως κέντρων διασκεδάσεως καὶ πολυτελείας Ἐπιτροπαὶ δύνανται νὰ ἀπαλλάσσωσι τὰ ὡς κέντρα πολυτελείας χαρακτηριζόμενα μὲν ξενοδοχεῖα ὅπνου, ἀλλὰ ὑπολειπόμενα τῶν πρωτευόντων τοιούτων, κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ 15 ο)ο, ὑποβάλλουσαι αὐτὰ μόνον εἰς τὸ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 29 Δεκεμβρίου 1922, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ νόμου 3338 τοῦ 1925 ὁριζόμενον εἰδικὸν τέλος ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος.

Οἱ ἰδιοκτῆται ξενοδοχείων μὴ ἀπαλλαγέντων τοῦ φόρου τούτου παρὰ τῆς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς, δικαιοῦνται προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῶν φορ. παραβάσεων ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 21.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3311 «περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ἀμέσων φόρων καθ' ὁμάδας φορολογουμένων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ὁ Οἰκον. Ἔφορος δύναται ν' ἀποδεχθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸν κατάλογον τῆς ἐπιτροπῆς, ἐγγράφων, ὅσον ἀφορᾷ τὰς μὴ ἀναγνωριζομένας ὑπ' αὐτοῦ ἐγγραφάς, ἐπὶ τῇ βάσει ἰδίων αὐτοῦ πληροφοριῶν, εἰς συμπληρωτικὸν φορολογικὸν κατάλογον, ἀκολουθουμένης, κατὰ τὰ λοιπά, τῆς σχετικῆς διαδικασίας τῶν κειμένων νόμων τῆς ἀμέσου φορολογίας.

Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμεναι ἐνστάσεις τῶν φορολογουμένων καὶ παντὸς τρίτου διαδιδάζονται εἰς τὴν ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων τῆς ἀμέσου φορολογίας ὁριζομένην ἐκδικαστικὴν τῶν ἐνστάσεων Ἐπιτροπήν, ἥτις κατόπιν ἐλέγχου ἐνεργουμένου, κατὰ τὸν ὑπ' αὐτῆς κρινόμενον προσφορώτερον τρόπον, ἀποφαίνεται ἐπὶ τούτων.

2. Ἡ πρώτη περίοδος τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«4. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγραφῶν καθ' ὧν δὲν ὑπεβλήθησαν ἐνστάσεις οὔτε ὑπὸ φορολογουμένων οὔτε ὑπὸ τρίτων καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἠμφισβητήθησαν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει αἱ ἐγγραφαὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ὁ τελευταῖος οὗτος συντάσσει φορολογικὸν κατάλογον, ὅστις ὑπογραφόμενος ὑπ' αὐτοῦ καθίσταται ὁριστικὸς καὶ ἐκτελεστέος ἄνευ ἄλλης διαδικασίας».

Ἄρθρον 22.

1. Ἡ δευτέρα περίπτωσις τοῦ ἐδαφ. 2 τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ 1285 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἐκ τοῦ καταβλητέου δὲ παρ' αὐτῶν φόρου διὰ τὰ ἔτη 1915—1919 καὶ 1921—1923 ἐπιτρέπεται ἔκπτωσις μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου, ὃν ἀποδεδειγμένως ὑπεχρεώθησαν νὰ καταβάλωσιν οὗτοι εἰς ξένην Χώραν διὰ τὸ ἐν Ἑλλάδι πραγματοποιηθὲν ποσὸν κέρδους».

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς ἀνωτέρω παραγράφου ἀνατρέχει, ἀφ' ἧς καὶ ἡ τῆς τροποποιουμένης τοιαύτης, ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει ἐπιστρέφεται ὁ ἤδη καταβληθεὶς φόρος.

Ἄρθρον 23.

1. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ φορολογικὸν ἔτος 1924—25 ἀπαλλάσσονται παντὸς προσθέτου φόρου λόγῳ μὴ δηλώσεως ἢ προστίμου συνεπείᾳ μηνύσεως, ὡς καὶ τῶν τόκων καὶ τελῶν οἱ ὑποκείμενοι εἰς φόρον αἰγοπροβάτων κτηνοτρόφοι, καθ' ὧν συνετάγησαν πρωτόκολλα ἀπαριθμήσεως ἢ ἐπεδόθησαν μηνύσεις διὰ μὴ δηλωθέντα αἰγοπρόβατα. Οἱ καταβληθέντες ὅμως τοιοῦτοι πρόσθετοι φόροι κλπ. δὲν ἐπιστρέφονται.

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. περὶ φορολογίας τῶν αἰγοπροβάτων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς, καταργουμένου τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ μειώσεως φόρου αἰγοπροβάτων κλπ.»:

«3. Πᾶς δὲ μηδόλως ἢ ἐλλιπῶς δηλώσας τὰ ζῶά του, καὶ ἂν δὲν συνετάγη κατ' αὐτοῦ πρωτόκολλον ἀπαριθμήσεως, καταγγέλλεται παρ' οἱουδήποτε εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἢ

τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὑποβάλλεται μετὰ τὴν ἐξακρίβωσιν εἰς πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸν ἁπλοῦν δημόσιον φόρον.

Τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου τούτου ἀποδίδεται εἰς τὸν μηνυτὴν μετὰ τὴν εἴσπραξιν. Οἱ ἐκ τῶν μηνυτῶν δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρέται ὡς καὶ οἱ διατελέσαντες ἀπαριθμηταὶ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο δὲν δικαιοῦνται τῆς ἀμοιβῆς ταύτης».

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἰσχύει ἀπὸ τοῦ φορολογικοῦ ἔτους 1925—26.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθ. διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐξαιρέσει τῶν διατάξεων αὐτοῦ, περὶ τῆς ἰσχύος τῶν ὁποίων προβλέπεται ρητῶς ἐν τῷ κειμένῳ.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὅπερ ἀνακοινωθήσεται εἰς τὴν Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικὴν Συνέλευσιν, ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Ι. Κούνδουρος, Α. Παναγιωτόπουλος, Ι.Δ. Τσιριμῶκος, Γ. Κοφινᾶς, Γ. Μπούμπουλης, Α. Ταβουλάρης. Κ. Σταμούλης, Φ. Μανουηλίδης, Α. Χατζηκυριάκος.

---

(2)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν κλπ. νόμων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἐδάφ. Δ' τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1925 Ψηφίσματος τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως «περὶ συστάσεως Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ψήφισιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου κλπ.», ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

§ 1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ 1641 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«4. Εἰς τὴν κληρονομικὴν μερίδα ἢ κληροδοσίαν συνυπολογίζονται:

α') αἱ παρὰ τοῦ κληρονομουμένου πρὸς τὸν κληρονόμον ἢ κληροδόχον δωρεαὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 36 καὶ β') τὸ ὑπὲρ τὰς δραχμὰς μεταλλικὰς 5.000 μέρος τῆς ὑπὸ τοῦ κληρονομουμένου συσταθείσης ὑπὲρ τῆς κληρονόμου ἢ κληροδόχου προικός.

Αἱ συνυπολογιζόμεναι αὗται δωρεαὶ καὶ προῖκες ὑπόκεινται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν καὶ κληροδασιῶν φόρον.

Διὰ τὸν συνυπολογισμὸν τοῦτον αἱ ἐν λόγῳ δωρεαὶ καὶ προῖκες ἀποτιμῶνται εἰς χαρτίνας δραχμὰς συμφώνως πρὸς τὴν ἀξίαν, ἣν αὗται εἶχον κατὰ τὴν σύστασιν αὐτῶν ἢ (εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν δὲν ἐφορολογοῦντο αὗται κατὰ τὴν σύστασίν των—λόγῳ αἱρέσεως, ἐπιδικίας κλπ.—) ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας, ἣν εἶχον κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ὑπέκειντο εἰς φορολογίαν, συμφώνως τῷ τότε ἰσχύοντι νόμῳ. Ἐφ' ὅσον δὲ τέλος συνέστησαν αὗται πρὸ τῆς ἰσχύος τῶν περὶ φορολογίας τῶν δωρεῶν καὶ προικῶν νόμων, ἀποτιμῶνται εἰς χαρτίνας δραχμὰς συμφώνως πρὸς τὴν ἀξίαν, ἣν εἶχον κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν θὰ ἐφορολογοῦντο, ἂν κατηργίζοντο ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ οὕτως ἐξευρισκομένη ἀξία εἰς χαρτίνας δραχμὰς μετατρέπεται εἰς μεταλλικὰς τοιαύτας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὴν § 4 τοῦ ἄρθρου 13 καθωρισμένης τιμῆς τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς κατὰ τὸν χρόνον τοῦθανάτου τοῦ κληρονομουμένου.»

§ 2. Τὸ ἐδάφιον α' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ 1641 νόμου «περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν λαχείων», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

«α') Ἐπὶ τῶν ἀκινήτων λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἐγγυτέρα πρὸς τὸν χρόνον τῆς μεταβιβάσεως τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ ταύτης διετίαν ἢ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ ταύτης ἀπαλλοτριώσεων καὶ δικαστικῶν διανομῶν αὐτῶν τούτων τῶν ἀκινήτων.

Ἐν ἐλλείψει τοιούτων ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων ὁρίζεται εἰς πολλαπλάσιον τῆς καθαρᾶς αὐτῶν προσόδου, ἐξευρισκομένης ἀφοῦ ἐνεργηθῶσι πᾶσαι αἱ κατὰ τοὺς περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων νόμους ἐκπτώσεις ἀπὸ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου πλὴν τῶν τόκων ἐνυποθήκων δανείων. Ἡ δ' ἀκαθάριστος τῶν ἀκινήτων πρόσοδος ἐξευρίσκεται ἐκ τῆς ὑφισταμένης τυχὸν μισθώσεως τούτων, ἄλλως δ' ἐκ τῶν φορολογικῶν καταλόγων.

Ὁ συντελεστής, ἐφ' ὃν πολλαπλασιάζεται ἡ καθαρὰ πρόσοδος τῶν ἀκινήτων πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς ἀξίας αὐτῶν, καθορίζεται ἑκάστοτε διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δύναται δὲ νὰ ποικίλλῃ ἀναλόγως τοῦ χρόνου, καθ' ὃν συνήφθη ἡ μίσθωσις τοῦ ἀκινήτου.

Ἐπιφυλάσσεται ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Δημοσίου διὰ πραγματογνωμοσύνης προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων.

Ἐλλειπόντων τῶν ὡς ἄνω ἐγγράφων στοιχείων ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας γίνεται διὰ παντὸς νομίμου μέσου».

§ 3. Ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

§ 1. Εἰς τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 2 § 1 τοῦ ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου 1923 Νομοθ. Διατάγματος προστεθεῖσαν εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ 1641 νόμου ὀγδόην παράγραφον καὶ πρὸ τοῦ διὰ τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 21 Ἰουνίου 1923 προστεθέντος εἰς τὴν αὐτὴν ὀγδόην παράγραφον δευτέρου ἐδαφίου προστίθεται ἕτερον ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

«Ὡς κηρυχθέντα ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέα κτήματα θεωροῦνται καὶ ἐκεῖνα, ὧν, ἐπὶ τῇ προόψει μελλούσης ἀπαλλοτριώσεως, ἔχει κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομουμένου ἀπαγορευθῇ διὰ νόμου ἡ ἐκποίησις ἢ ἡ ἐπ' αὐτῶν σύστασις ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων, τοῦ διὰ ταῦτα φόρου κληρονομίας ἢ κληροδοσίας καταβαλλομένου μετὰ τὴν ἄρσιν τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τότε ἀξίας ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐν περιπτώσει κηρύξεως τοῦ κτήματος ὡς ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέου».

§ 2. Αἱ ἐν § 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. τῆς 1ης Νοεμβρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν κλπ. νόμων» λέξεις «ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1923» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ 1641 νόμος».

§ 3. Εἰς τὴν § 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ 1641 νόμου μετὰ τὰς λέξεις «ἐκ τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων αὐτοῦ» καὶ πρὸ τῆς λέξεως «τηρῶνται» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ τῶν δανειστῶν του».

§ 4. Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ 1641 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 8.—Ἐπίσης ἐκπίπτονται ἐκ τῆς κληρονομίας τὰ ἐκ τῆς κατὰ τοὺς τελευταίους ἓξ μῆνας ἀσθενείας τοῦ κληρονομουμένου χρέη, τὰ προσηκόντως ἀποδεικνύμενα. Ὡσαύτως ἐκπίπτεται δι' ἔξοδα κηδείας τοῦ κληρονομουμένου ποσὸν δραχμῶν χαρτίνων 2.000, ἐφ' ὅσον ἡ κηδεία ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ ἢ Θεσσαλονίκῃ ἢ δραχμῶν χαρτίνων

1000, ἐφ' ὅσον αὕτη ἐγένετο ἀλλαχοῦ. Ἐπιτρέπεται δ' εἰς τὸν φορολογούμενον ὅπως ἀποδείξῃ διὰ παντὸς νομίμου μέσου, ὅτι τὰ ἔξοδα τῆς κηδείας ὑπερέβησαν τὰ ὡς ἄνω ποσά, ὁπότε ἐκπίπτεται τὸ πράγματι δαπανηθὲν ποσόν.»

§ 5. Ἡ ἰσχὺς τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνατρέχει ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ νόμος 1641, αἱ δὲ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν ἀπολύτως, ἰσχύουσαι καὶ δι' ὑποθέσεις ἀνοιχθείσας μὲν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐκκρεμούσας ὅμως εἰσέτι.

Ἄρθρον 3.

§ 1. Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ 1641 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 11.—Ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου:

α') Αἱ κληρονομίαι ἀλλοδαπῶν, ἐφ' ὅσον ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου διὰ συνθηκῶν.

β') Τὸ Δημόσιον, οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες.

καὶ γ') Τὰ Ἑλληνικὰ θρησκευτικά, ἐθνωφελῆ, κοινωφελῆ, φιλανθρωπικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα, νομίμως ὑφιστάμενα ἢ συνιστώμενα, ὡς καὶ τὰ ἐν Ἑλλάδι ξένα τοιαῦτα ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τῆς ἀμοιβαιότητος. Πρὸς τὰ ὡς ἄνω Ἑλληνικὰ ἱδρύματα ἐξομοιοῦνται τὸ Ἱερὸν Κοινὸν τοῦ Παναγίου Τάφου, ἡ ἐν Ἀθήναις Γεωργικὴ Ἑταιρία καὶ τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν».

§ 2. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 8 § 2 τοῦ ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου 1923 Ν.Δ. προστεθεῖσα εἰς τὸ ἄρθρον 36 τοῦ 1641 νόμου ἐγδόη παράγραφος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«8. Ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου, ὡς καὶ τῶν διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ περὶ δωρεᾶς συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου τελῶν χαρτοσήμου, αἱ δωρεαὶ α') πρὸς τὸ Δημόσιον, τοὺς Δήμους ἢ τὰς Κοινότητας καὶ β') πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ θρησκευτικά, ἐθνωφελῆ, κοινωφελῆ, φιλανθρωπικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα, νομίμως ὑφιστάμενα ἢ συνιστώμενα διὰ τοῦ περὶ δωρεᾶς ἐγγράφου, ὡς καὶ πρὸς τὰ ἐν Ἑλλάδι ξένα τοιαῦτα ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τῆς ἀμοιβαιότητος. Πρὸς τὰ ὡς ἄνω Ἑλληνικὰ ἱδρύματα ἐξομοιοῦνται τὸ Ἱερὸν Κοινὸν τοῦ Παναγίου Τάφου, ἡ ἐν Ἀθήναις Γεωργικὴ Ἑταιρία καὶ τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν.»

§ 3. Αἱ διὰ τοῦ νόμου 1992 προστεθεῖσαι εἰς τὸ ἄρθρον 42 τοῦ 1641 νόμου δύο παράγραφοι ὑπ' ἀριθ. 2 καὶ 3, λαβοῦσαι δὲ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 11 § 3 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Ἰανουαρίου 1923 τοὺς ἀριθμοὺς 4 καὶ 5, ἀντικαθίστανται διὰ μιᾶς παραγράφου ὑπ' ἀριθμὸν 4, ἐχούσης ὡς ἑξῆς:

«4. Αἱ παρὰ τοῦ «Λευκοῦ Σταυροῦ» ἢ ἄλλου οἱουδήποτε εὐαγοῦς καθιδρύματος, σωματείου ἢ συλλόγου συνιστώμεναι προῖκες ὑπὲρ ἀπόρων ὀρφανῶν ἢ ὑπὲρ θυγατέρων καὶ ἀδελφῶν τῶν ὑπὲρ Πατρίδος πεσόντων ἢ ὑπὲρ ἀπορφανισθεισῶν ἕνεκα πολέμου τοῦ Κράτους ἢ ἐθνικῶν περιπετειῶν ἐξομοιοῦνται διὰ τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φορολογίαν πρὸς προῖκας συνιστωμένας παρ' ἀνιόντος α' βαθμοῦ τῆς ὑπὲρ ἧς ἡ προίξ.»

§ 4. Τὰ ἐδάφια πέμπτον, ἕκτον καὶ ἕβδομον τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ 1641 νόμου ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«Αἱ ἐν ἄρθροις 11 καὶ 36 τοῦ παρόντος νόμου καθοριζόμεναι ἐξαιρέσεις ἀπὸ τοῦ φόρου ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν, περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον, τελῶν, ἀφ' ὧν ἐξαιροῦνται καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 42 § 4 προῖκες.»

§ 5. Ἡ ἰσχὺς τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐπεκτείνεται ὅμως αὕτη καὶ ἐπὶ κληρονομικῶν μεριδῶν καὶ κληροδοσιῶν ἐπαχθεισῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον μέχρις αὐτῆς δὲν ἔχει καταβληθῇ ὁ κατὰ τοὺς ἄχρι τοῦδε ἰσχύοντας νόμους ὀφειλόμενος φόρος. Ἡ ἰσχὺς τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνατρέχει ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1925, τὸ δὲ ἄρθρον 49 τοῦ νόμου 3338 καταργεῖται ἀφ' ἧς τοῦτο ἴσχυσεν. Ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος.

§ 6. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1923 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ ἐλαττώσεως τέλους ἐπιτηδεύματος πωλητῶν ποτῶν κλπ.» παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1925—26.

Ἄρθρον 4.

§ 1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ 1641 νόμου ἀντικαθίσταται διὰ πέντε παραγράφων ὑπ' ἀριθ. 1 ἕως 5, ἐχουσῶν οὕτως:

«1. Τ' ἀποτελοῦντα ἑκάστην κληρονομικὴν μερίδα ἢ κληροδοσίαν περιουσιακὰ στοιχεῖα ἀποτιμῶνται εἰς δραχμὰς χαρτίνας, καθ' ἣν ἀξίαν εἶχεν ἕκαστον τούτων κατὰ τὸν ἐν ἄρθροις 2, 3 καὶ 4 – ἀναλόγως τῆς συγκεκριμένης περιπτώσεως - ὁριζόμενον χρόνον, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἀξίας εἰς χαρτίνας δραχμὰς καὶ τῆς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καθωρισμένης κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου τιμῆς τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς εἰς χαρτίνας τοιαύτας, ἐξευρίσκεται ἡ ἀξία ἑκάστου περιουσιακοῦ στοιχείου εἰς μεταλλικὰς δραχμάς.

2. Ἐκ τῆς οὕτως ἐξευρισκομένης ἀξίας τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς ἐκπίπτονται τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 6 ἕως 10 χρέη καὶ βάρη, καθοριζόμενα μὲν εἰς χαρτίνας δραχμάς, μετατρεπόμενα δ' εἰς μεταλλικὰς τοιαύτας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομουμένου καθωρισμένης τιμῆς τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ χρέους βαρύνοντος εἰδικῶς στοιχεῖόν τι τοῦ ἐνεργητικοῦ, ὁπότε διὰ τὴν εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς μετατροπὴν τούτου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ αὐτὴ τιμὴ μεταλλικῆς δραχμῆς, βάσει τῆς ὁποίας ἐνηργήθη ἡ εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς μετατροπὴ τῆς ἀξίας τοῦ βαρυνομένου διὰ τοῦ χρέους περιουσιακοῦ στοιχείου.

3. Ἐπὶ κληρονομικῶν μερίδων καὶ κληροδοσιῶν ἀνιόντων, κατιόντων καὶ τῆς χήρας τοῦ κληρονομουμένου, ἀνηλίκων ἀρρένων ἀδελφῶν αὐτοῦ ἢ ἀγάμων θηλέων ἀδελφῶν του ἐκπίπτεται πρὸς τούτοις, μὴ ὑποκειμένου εἰς τὸν φόρον, ποσὸν δραχμῶν μεταλλικῶν 15,000, ὅταν ὁ κληρονομούμενος, 1) εὑρίσκετο ὑπὸ τὰς σημαίας καὶ ἀπεβίωσε κατὰ τὴν διάρκειαν πολέμου τοῦ Κράτους, 2) ἀπέθανεν ἐντὸς ἐτους ἀπὸ τῆς παύσεως τῶν ἐχθροπραξιῶν ἐκ πληγῶν, ἃς, εὑρισκόμενος ὑπὸ τὰς σημαίας, ἔλαβε κατὰ τὴν διάρκειαν πολέμου τοῦ Κράτους καὶ 3) ἐφονεύθη ὑπὸ ἐχθρῶν διαρκουσῶν τῶν ἐχθροπραξιῶν. Αἱ περιστάσεις αὗται (1, 2 καὶ 3) δέον ν' ἀποδεικνύωνται διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς ἁρμοδίας στρατιωτικῆς ἀρχῆς ἢ ἐν ἀδυναμίᾳ προσαγωγῆς τοιούτου διὰ παντὸς νομίμου μέσου.

4. Διὰ τὴν κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου μετατροπὴν εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς τῆς ἀξίας τῶν διαφόρων στοιχείων τοῦ τε ἐνεργητικοῦ καὶ τοῦ παθητικοῦ τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας, ἡ τιμὴ τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν χαρτίνην τοιαύτην καθορίζεται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ γνωμοδότησιν ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης 1) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, 2) ἐκ τοῦ παρὰ τῇ Γεν. Διευθύνσει Δημοσίου Λογιστικοῦ Διευθυντοῦ ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ 3) ἐκ τοῦ ἐπὶ τοῦ Συναλλάγματος Διευθυντοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὸν μέσον ὅρον τῆς κατὰ τὴν ἀμέσως προηγουμένην τριμηνίαν σχέσεως τῆς τιμῆς τῆς χαρτίνης δραχμῆς πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ δολλαρίου, ἡ δὲ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ γίνεται ἐν ἀρχῇ ἑκάστης τριμηνίας καὶ ἰσχύει μέχρ

τέλους αὐτῆς. Ἐξαιρετικῶς κατὰ τὸ 1925 ἐκδοθήσεται ἐφ' ἅπαξ ἀπόφασις δι' ἀκανονιστικὴ τοῦ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους τούτου χρονικοῦ διαστήματος.

5. Τὸ ἀπομένον μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 ἐκπτώσεων καθαρὸν εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς ὑπόλοιπον τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας κατανέμεται εἰς τὰ ἐν τῷ κατωτέρω πίνακι καθοριζόμενα τμήματα (κλιμάκια), δι' ἕκαστον τῶν ὁποίων ὑπολογίζεται κεχωρισμένως ὁ ἀναλογῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸ κλιμάκιον συντελεστοῦ φόρος. Οἱ δὲ κατὰ κλιμάκια συντελεσταί, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐξευρίσκεται ὁ φόρος, ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

α') Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας, περιερχομένης εἰς κατιόντα α' βαθμοῦ ἢ σύζυγον τοῦ κληρονομουμένου, οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

ΠΙΝΑΞ Α'

Ἀξιῶν ἀριθ.	ΚΛΙΜΑΚΙΑ Δραχμαὶ μεταλλικαί	Φορολογικοὶ συντελεσταὶ κατὰ κλιμάκια %	Ποσὸν φόρου κατὰ κλιμάκια Δρ. μεταλλ.	Σύνολον κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας Δραχ. μεταλλ.	Ποσὸν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας Δραχ. μεταλλ.
1	2.000	—	—	2.000	—
2	2.000	2.–	40	4.000	40
3	2.000	2.5	50	6.000	90
4	2.000	3.–	60	8.000	150
5	2.000	3.5	70	10.000	220
6	5.000	4.–	200	15.000	420
7	5.000	4.5	225	20.000	645
8	5.000	5.–	250	25.000	895
9	5.000	5.5	275	30.000	1.170
10	10.000	6.–	600	40.000	1.770
11	10.000	6.5	650	50.000	2.420
12	10.000	7.–	700	60.000	3.120
13	10.000	7.5	750	70.000	3.870
14	15.000	8.–	1.200	85.000	5.070
15	15.000	8.5	1.275	100.000	6.345
16	20.000	9.–	1.800	120.000	8.145
17	20.000	9.5	1.900	140.000	10.045
18	30.000	10.–	3.000	170.000	13.045
19	30.000	10.5	3.150	200.000	16.195
20	50.000	11.–	5.500	250.000	21.695
21	50.000	11.5	5.750	300.000	27.445
22	75.000	12.–	9.000	375.000	36.445
23	75.000	12.5	9.375	450.000	45.820
24	100.000	13.–	13.000	550.000	58.820
25	100.000	13.5	13.500	650.000	72.320
26	150.000	14.–	21.000	800.000	93.320
27	200.000	14.5	29.000	1.000.000	122.320
28	ἅπασα ἡ λοιπὴ περιουσία	15.–		ἄνω τοῦ 1.000.000	

β') Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιερχομένης εἰς ἀνιόντα τοῦ κληρονομουμένου οἱουδήποτε βαθμοῦ ἢ κατιόντα αὐτοῦ δευτέρου καὶ ἑπομένων βαθμῶν, ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συντελεστῶν τοῦ πίνακος Α', πολλαπλασιαζομένων ἐπὶ ἕν καὶ πεντήκοντα ἑκατοστὰ (1,50).

γ') Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος καὶ κληροδοσίας, περιερχομένης εἰς ἀδελφὸν τοῦ κληρονομουμένου, ἀμφιθαλῆ ἢ ἑτεροθαλῆ, οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

ΠΙΝΑΞ Β'

Ἀξιῶν ἀριθ.	ΚΛΙΜΑΚΙΑ Δραχμαὶ μεταλλικαί	Φορολογικοὶ συντελεσταὶ κατὰ κλιμάκια %	Ποσὸν φόρου κατὰ κλιμάκια Δρ. μεταλλ.	Σύνολον κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας Δραχ. μεταλλ.	Ποσὸν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας Δραχ. μεταλλ.
1	500	—	—	500	—
2	500	3.–	15.–	1.000	15.–
3	500	3.5	17.5	1.500	32.50
4	500	4.–	20.–	2.000	52.50
5	1.000	4.5	45.–	3.000	97.50
6	1.000	5.–	50.–	4.000	147.50
7	1.000	5.5	55.–	5.000	202.50
8	1.000	6.–	60.–	6.000	262.50
9	2.000	6.5	130.–	8.000	392.50
10	2.000	7.–	140.–	10.000	532.50
11	2.000	7.5	150.–	12.000	682.50
12	2.000	8.–	160.–	14.000	842.50
13	3.000	8.5	255.–	17.000	1.097.50
14	3.000	9.–	270.–	20.000	1.367.50
15	5.000	9.5	475.–	25.000	1.842.50
16	5.000	10.–	500.–	30.000	2.342.50
17	10.000	10.5	1.050.–	40.000	3.392.50
18	10.000	11.–	1.100.–	50.000	4.492.50
19	15.000	11.5	1.725.–	65.000	6.217.50
20	15.000	12.–	1.800.–	80.000	8.017.50
21	20.000	12.5	2.500.–	100.000	10.517.50
22	20.000	13.–	2.600.–	120.000	13.117.50
23	25.000	13.5	3.375.–	145.000	16.492.50
24	25.000	14.–	3.500.–	170.000	19.992.50
25	30.000	14.5	4.350.–	200.000	24.342.50
26	30.000	15.–	4.500.–	230.000	28.842.50
27	35.000	15.5	5.425.–	265.000	34.267.50
28	35.000	16.–	5.600.–	300.000	39.867.50
29	40.000	16.5	6.600.–	340.000	46.467.50
30	40.000	17.–	6.800.–	380.000	53.267.50
31	45.000	17.5	7.875.–	425.000	61.142.50
32	45.000	18.–	8.100.–	470.000	69.242.50
33	50.000	18.5	9.250.–	520.000	78.492.50
34	50.000	19.–	9.500.–	570.000	87.992.50
35	60.000	19.5	11.700.–	630.000	99.692.50
36	60.000	20.–	12.000.–	690.000	111.692.50
37	70.000	20.5	14.350.–	760.000	126.042.50
38	70.000	21.–	14.700.–	830.000	140.742.50
39	80.000	21.5	17.200.–	910.000	157.942.50
40	90.000	22.–	19.800.–	1.000.000	177.742.50
41	ἅπασα ἡ λοιπὴ περιουσία	22.5		ἄνω τοῦ 1.000.000	

δ') Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας, περιερχομένης εἰς συγγενῆ τοῦ κληρονομουμένου ἐξ αἵματος τρίτου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου, ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συντελεστῶν τοῦ πίνακος Β', πολλαπλασιαζομένων ἐπὶ ἕν καὶ πεντήκοντα ἑκατοστὰ (1,50).

ε') Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας, περιερχομένης εἰς συγγενῆ τοῦ κληρονομουμένου ἐξ αἵματος τετάρτου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου, ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συντελεστῶν τοῦ πίνακος Β', πολλαπλασιαζομένων ἐπὶ δύο (2).

καὶ ς') Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας, περιερχομένης εἰς οἱονδήποτε ἄλλον ἐξ αἵματος συγγενῆ ἢ εἰς ἀγχιστέα τοῦ κληρονομουμένου οἱουδήποτε βαθμοῦ

ἢ εἰς ἐξωτικόν, ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συντελεστῶν τοῦ πίνακος Β', πολλαπλασιαζομένων ἐπὶ δύο καὶ πεντήκοντα ἑκατοστὰ (2,50)».

§ 2. Αἱ παράγραφοι 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ 1641 νόμου λαμβάνουσιν ἐφεξῆς τοὺς ἀριθμοὺς 6, 7, 8 καὶ 9, ἡ δὲ μέχρι τοῦδε παράγραφος 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 13 τοῦ 1641 νόμου καταργεῖται.

§ 3. Αἱ ἐν § 1 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ 1641 νόμου λέξεις «κατὰ τὸ ἄρθρον 13 § § 1, 2 καὶ 6» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «κατὰ τὸ ἄρθρον 13 § § 5 καὶ 6», τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένων συντελεστῶν τοῦ ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν καὶ κληροδοσιῶν φόρου ἰσχυόντων ἐφεξῆς καὶ διὰ τὸν ἐπὶ τῶν δωρεῶν φόρον.

§ 4. Τὸ ἄρθρον 38 τοῦ 1641 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 38.—1. Πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ, κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα, ἀξία τῶν δωρουμένων πραγμάτων εἰς χαρτίνας δραχμὰς κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐν ἑκάστῃ συγκεκριμένῃ περιπτώσει φορολογεῖται ἡ δωρεά, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 39, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καθωρισμένης κατὰ τὸ ἄρθρον 13 § 4 τιμῆς τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς, ἡ ἐξευρισκομένη ἀξία τῶν δωρουμένων πραγμάτων εἰς χαρτίνας δραχμὰς μετατρέπεται εἰς μεταλλικὰς τοιαύτας.

2. Ἐκ τῆς οὕτως ἐξευρισκομένης ἀξίας εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς ἐκπίπτονται:

α') Τὰ ἐκ τῆς συμβάσεως ἀναλαμβανόμενα βέβαια βάρη καθοριζόμενα μὲν εἰς χαρτίνας δραχμάς, μετατρεπόμενα δ' εἰς μεταλλικὰς τοιαύτας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν φορολογεῖται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 39 ἡ δωρεά, καθωρισμένης, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 § 4, τιμῆς τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς. Δὲν ἐκπίπτονται τὰ βάρη εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 36 § 5.

καὶ β') Προκειμένου περὶ δωρεῶν αἰτίᾳ θανάτου, τὸ ἐν ἄρθρῳ 13 § 3 καθοριζόμενον ποσόν, ἐφ' ὅσον ὅ τε δωρητὴς καὶ ὁ δωρεοδόχος εἶναι ἐκ τῶν αὐτόθι ἀναγραφομένων προσώπων.

3. Τὸ ἀπομένον μετὰ τὰς ἀνωτέρω ἐκπτώσεις καθαρὸν εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς ὑπόλοιπον ὑπόκειται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 § § 5 καὶ 6 φόρον».

§ 5. Ἡ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ 1641 νόμου φράσις «Αἱ λόγῳ προικὸς μεταβιβάσεις περιουσιῶν ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον τῶν δωρεῶν.....» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «Αἱ λόγῳ προικὸς μεταβιβάσεις περιουσιῶν ὑπερβαινουσῶν τὰς δραχμὰς μεταλλικὰς 5.000 ὑπόκεινται διὰ τὸ πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου μέρος αὐτῶν εἰς τὸν φόρον τῶν δωρεῶν....»

Προστίθεται δ' εἰς τὴν αὐτὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ 1641 νόμου δεύτερον ἐδάφιον, ἔχον οὕτως:

«Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἤθελον συσταθῇ ὑπὲρ τῆς αὐτῆς γυναικὸς καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν προικωλήπτην πλείονες τῆς μιᾶς προῖκες εἴτε παρὰ τοῦ αὐτοῦ προικοδότου εἴτε παρὰ διαφόρων τοιούτων, τὸ μὴ φορολογούμενον ὡς ἄνω ποσὸν τῶν δραχμῶν μεταλλικῶν 5.000 ἐκπίπτεται ἐφ' ἅπαξ ἐκ τοῦ συνόλου μὲν τῶν διαφόρων προικῶν, ἐφ' ὅσον αὗται συνίστανται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ προικοδότου, ἐκ τῆς ὑποκειμένης δ' εἰς ἐλαφρότερον φορολογικὸν ποσοστὸν, ἐφ' ὅσον τὸ πρόσωπον τοῦ προικοδότου εἶναι διάφορον».

§ 6. Εἰς τὴν ἐν ἄρθρῳ 42 τοῦ 1641 νόμου παραπομπήν, ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐπὶ τῶν προικῶν φόρον, εἰς τὸν κατὰ τὰ ἄρθρα 36—41 τοῦ αὐτοῦ νόμου φόρον ἐπὶ τῶν δωρεῶν νοοῦνται ἐφεξῆς τὰ ἐν λόγῳ ἄρθρα ὡς ταῦτα τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὁ διὰ τοῦ ὁποίου καθοριζόμενος τρόπος ὑπολογισμοῦ καὶ καταβολῆς τοῦ φόρου δωρεῶν ἰσχύει ἐφεξῆς καὶ διὰ τὸν ἐπὶ τῶν προικῶν φόρον.

§ 7. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ 1641 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Ἐκ τοῦ ἀπομένοντος μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 § § 2 καὶ 3 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἄρθρα 38 § 2 καὶ 42, ἐκπτώσεων καθαροῦ εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς ὑπολοίπου τῶν ἐν ἄρθροις 1, 36 καὶ 42 περιουσιῶν, ὅταν αὗται μεταβιβάζωνται πρὸς σύζυγον ἢ ἐκ πλαγίου συγγενεῖς ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστεῖς τοῦ κληρονομουμένου, δωρητοῦ ἢ προικοδότου ἢ πρὸς ἐξωτικούς, ἐκπίπτονται πρὸς τούτοις:

α') δραχμαὶ μεταλλικαὶ 2.000, ὅταν ἡ περιουσία μεταβιβάζηται πρὸς σύζυγον τοῦ κληρονομουμένου ἢ δωρητοῦ καὶ

β') δραχμαὶ μεταλλικαὶ 500, ὅταν ἡ περιουσία μεταβιβάζηται πρὸς ἐξ αἵματος συγγενῆ ἐκ πλαγίου ἢ πρὸς ἀγχιστέα τοῦ κληρονομουμένου, δωρητοῦ ἢ προικοδότου ἢ πρὸς ἐξωτικόν,

ἐπὶ δὲ τοῦ ὑπολοίπου ἐπιβάλλονται, πρὸς τῷ κατὰ τὸν παρόντα νόμων φόρῳ, καὶ τέλη, ὁριζόμενα ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς συγγενείας ὡς ἑξῆς:».

§ 8. Ἡ ἐναρξις τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος, ἐφαρμοσθήσεται δὲ τοῦτο μόνον ἐπὶ ὑποθέσεων ἀνοιχθησομένων ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ ἐφεξῆς, δι' ἃς θέλουσι παύσει ἔχουσαι ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 2333, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Ἰανουαρίου 1923.

Ἄρθρον 5.

§ 1. Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ 1641 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 14.—Ἐκ τοῦ ὡς ἄνω ὑπολογιζομένου φόρου ἐκπίπτονται:

α') Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἄρθρα 36 καὶ 42, ἀναλογῶν εἰς τὴν συνυπολογιζομένην, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 § 4, δωρεὰν ἢ προῖκα φόρος. Διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταρτισθείσας δωρεὰς ἢ προῖκας, ὁ ἐκπιπτόμενος φόρος ὑπολογίζεται ἐπίσης συμφώνως τοῖς ἄρθροις 13, 36 καὶ 42, ὡς ἂν ἡ συνυπολογιζομένη δωρεὰ ἢ προὶξ καταρτίζετο ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ παρόντος νόμου.

β') Ὁ ἀποδεδειγμένως καταβληθεὶς ἢ καὶ βεβαιωθεὶς φόρος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διὰ τὴν ἐν ταύτῃ κειμένην κινητὴν περιουσίαν, μέχρι τοῦ ποσοῦ ὅμως τοῦ διὰ τὴν αὐτὴν περιουσίαν ἀναλογοῦντος ἐν Ἑλλάδι φόρου, πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ ὁποίου ὁ ἐν Ἑλλάδι ἀναλογῶν εἰς τὸ σύνολον τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας φόρος μερίζεται ἀναλόγως τῶν δύο (τοῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ τοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ) μερῶν τῆς περιουσίας. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐκπεστέου τούτου διὰ τὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καταβληθέντα φόρον ποσοῦ, τά, εἰς ἃ καταβληθὴν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁ φόρος, ξένα νομίσματα μετατρέπονται εἰς χαρτίνας δραχμὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν Ἀθήναις τιμῆς τούτων κατὰ τὸν χρόνον, ὅστις, συμφώνως τοῖς ἄρθροις 2, 3 καὶ 4 λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς ἀξίας τοῦ, δι' ὃ καταβληθὴν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁ ἐκπεστέος φόρος, περιουσιακοῦ στοιχείου, ἀνάγονται δ' ἀκολούθως εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καθωρισμένης, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 § 4, τιμῆς τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς».

§ 2. Ἡ ἐναρξις τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 6.

§ 1. Εἰς τὸ ἄρθρον 19 τοῦ 1641 νόμου προστίθεται τρίτη παράγραφος, ἔχουσα οὕτω:

«3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ εἰς δήλωσιν ὑποχρέου, δύναται ἐν περιπτώσει ἀνωτέρας βίας ἢ λόγῳ ἄλλης ἀποχρώντως δεδικαιολογημένης αἰτίας νὰ παραταθῶσιν αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 17 καὶ 18 προθεσμίαι οὐχὶ ὅμως πέραν τοῦ μηνός, ἔνθα ἡ προθεσμία ὁρίζεται μηνιαία, ἢ πέραν τῶν τριῶν μηνῶν διὰ τὰς λοιπὰς προθεσμίας.»

§ 2. Εἰς τὸ ἄρθρον 21 τοῦ αὐτοῦ 1641 νόμου μετὰ τὴν

διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 2335 προστεθεῖσαν τετάρτην παράγραφον προστίθεται πέμπτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«5. "Αν ὁ δηλῶν κατοικῇ ἢ διαμένῃ ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ ἁρμοδίου πρὸς ἀποδοχὴν τῆς δηλώσεως Οἰκον. Ἐφόρου, ἐπιτρέπεται ἡ ἐγχείρισις τῆς δηλώσεως εἰς τὸν Οἰκον. "Εφορον τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ δηλοῦντος, ὑποχρεούμενον νὰ διαβιβάσῃ ταύτην ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἁρμόδιον τοιοῦτον.»

§ 3. Εἰς τὸ ἐδάφιον α' τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ 1641 νόμου μετὰ τὰς λέξεις «τοὺς καθυστερουμένους μέχρι τοῦ χρόνου τῆς μεταβιβάσεως τόκους» προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς: «καὶ 3) προκειμένου περὶ κινητῶν τὰ ὑπάρχοντα τυχὸν ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐδ. ς' στοιχείων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων προσδιορίζεται ἡ ἀξία».

§ 4. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του, ἐφαρμόζονται ὅμως αὗται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ ταύτης ἀνοιχθεισῶν ὑποθέσεων.

"Αρθρον 7.

§ 1. Τὸ ἄρθρον 23 τοῦ 1641 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«"Αρθρον 23.—"Αν ὁ δηλῶν κατοικῇ ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου, διορίζεται ὑπὸ τούτου διὰ τῆς δηλώσεως αὐτοῦ ἀντίκλητος, ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου κατοικῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ Οἰκον. "Εφορος δικαιοῦται ν' ἀρνηθῇ τὴν ἀποδοχὴν τῆς δηλώσεως, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν περιέχει διορισμὸν ἀντικλήτου.»

§ 2. Ἡ ἰσχὺς τῆς προηγουμένης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της, ἐπεκτείνεται ὅμως αὕτη καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀνοιχθεισῶν ὑποθέσεων καὶ ἂν ἔτι πρὸ αὐτῆς ἐνεχειρίσθη ἡ δήλωσις.

§ 3. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δύναται ν' ἀσκηθῇ ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 31 καὶ 32 τοῦ 1641 νόμου προσφυγὴ κατὰ πράξεων Οἰκον. Ἐφόρων ἐκδοθεισῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον ἡ ἐπίδοσις τῆς πράξεως ἐνηργήθη πρὸς τὸν Γραμματέα τοῦ Εἰρηνοδικείου συμφώνως πρὸς τὸ ἄχρι τοῦδε ἰσχῦον ἄρθρον 23 τοῦ 1641 νόμου, δὲν ἔλαβε δ' ἐγκαίρως γνῶσιν αὐτῆς ὁ καθ' οὗ ἡ πρᾶξις. Αἱ ἐντὸς τῆς τριμήνου ταύτης προθεσμίας ἐπιδιδόμεναι προσφυγαὶ θεωροῦνται ὡς ἐμπροθέσμως ὑποβληθεῖσαι.

"Αρθρον 8.

§ 1. Ἡ § 1 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ 1641 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. "Αν εἰς τὴν δήλωσιν δὲν ἐπισυναφθῶσι τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 ἐδ. β', γ', δ' καὶ ε' ἔγγραφα, ὁ Οἰκον. "Εφορος προσκαλεῖ ἐγγράφως τὸν ἐγχειρίσαντα τὴν δήλωσιν, ὅπως προσαγάγῃ αὐτῷ ταῦτα ἐντὸς τῆς πρὸς δήλωσιν ὑπολειπομένης εἰσέτι προθεσμίας καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς προσκλήσεως».

§ 2. Αἱ ἐν § 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 26 τοῦ 1641 νόμου λέξεις: «"Αν ὁ ἐγχειρίσας τὴν δήλωσιν δὲν συμπληρώσῃ ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας τὰς ὑποδειχθείσας αὐτῷ ἐλλείψεις εἰς μὲν τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἡ δήλωσις θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη, εἰς τὰς περιπτώσεις..» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων: «"Αν ὁ ἐγχειρίσας τὴν δήλωσιν δὲν προσαγάγῃ τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, εἰς μὲν τὰς περιπτώσεις.....»

§ 3. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 26 τοῦ 1641 νόμου προστίθενται δύο νέαι παράγραφοι ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 4, ἔχουσαι οὕτω:

«3. "Αν ἡ δήλωσις ἐνεχειρίσθη διὰ πληρεξουσίου, δὲν ἐπισυνήφθη δ' εἰς ταύτην τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 § 3 ἐδ. γ' καὶ δ' πληρεξούσιον ἔγγραφον (πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐδ. ε' τῆς αὐτῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 22), ὁ Οἰκον. "Εφορος ἀπευθύνει πρὸς τὸν ἐγχειρίσαντα τὴν δήλωσιν τὴν κατὰ τὴν § 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου πρόσκλησιν πρὸς προσαγωγὴν τοῦ πληρεξουσίου ἐγγράφου, ἐφ' ὅσον δὲ δὲν ἤθελε προσαχθῇ τοῦτο ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω μηνιαίας προθεσμίας, ἡ δήλωσις θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

4. "Αν ὁ ἐγχειρίσας τὴν δήλωσιν δὲν ἀναγράψῃ ἐν αὐτῇ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 22 τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐδ. α' καὶ ς' ἔγγραφα στοιχεῖα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων προσδιορίζεται ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων καὶ κινητῶν, ὁ Οἰκον. "Εφορος δὲν δεσμεύεται ἐκ τῶν στοιχείων τούτων, δυνάμενος, διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 πράξεώς του, νὰ προσδιορίσῃ ἀξίαν μείζονα τῆς ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων στοιχείων προκυπτούσης καὶ ἄνευ τῆς προηγουμένης ἐνεργείας τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 27 καὶ ἑπόμ. πραγματογνωμοσύνης.»

§ 4. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐπεκτεινομένη καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ αὐτῆς ἀνοιχθεισῶν ὑποθέσεων.

"Αρθρον 9.

§ 1. Αἱ ἐν § 1 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ 1641 νόμου λέξεις: «"Αν ὁ Οἰκον. "Εφορος, κατόπιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐνεργηθέντος ἐλέγχου κρίνῃ ὅτι ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐδ. α' καὶ ζ' προσδιοριζομένη ἀξία τῶν ἀντικειμένων τῆς κληρονομίας καὶ κληροδοσίας, περὶ ὧν τὰ ἐδάφια ταῦτα τοῦ ἄρθρου 2, εἶναι κατωτέρα τῆς πραγματικῆς, ζητεῖ.....» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων: «"Αν ἐν τῇ ἐγχειρισθείσῃ δηλώσει ἀνεγράφησαν τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐδ. α' καὶ ς' ἔγγραφα στοιχεῖα καὶ προσδιωρίσθη ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ἡ ἀξία τῶν, περὶ ὧν τὰ ἐδάφια ταῦτα τοῦ ἄρθρου 2, ἀντικειμένων τῆς κληρονομίας καὶ κληροδοσίας, ὁ δ' Οἰκον. "Εφορος, κατόπιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐνεργηθέντος ἐλέγχου κρίνῃ, ὅτι ἡ οὕτω προσδιορισθεῖσα διὰ τῆς δηλώσεως ἀξία εἶναι κατωτέρα τῆς πραγματικῆς, ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ ζητήσῃ.....».

§ 2. Ἡ § 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 27 τοῦ 1641 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«4. Τὴν ἐνέργειαν τῆς πραγματογνωμοσύνης, ἐφ' ὅσον δὲν ἐνηργήθη ἤδη τοιαύτη, δύναται ἐν οἱᾳδήποτε περιπτώσει νὰ ζητήσῃ (εἴτε ἀμέσως διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς εἴτε διὰ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου) καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 31 Ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν πρὸς αὐτήν, συμφώνως τοῖς ἄρθροις 31 καὶ 32 προσφυγὴν τοῦ φορολογουμένου.»

§ 3. Αἱ ἐν ἄρθρῳ 28 τοῦ 1641 νόμου λέξεις «ἐντὸς δέκα ἡμερῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἐντὸς μηνός». Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της, ἐπεκτείνεται δ' αὕτη καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων ἀνοιχθεισῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον ἡ περὶ ἐνεργείας πραγματογνωμοσύνης αἴτησις ἤθελεν ὑποβληθῇ μετ' αὐτήν.

"Αρθρον 10.

§ 1. Εἰς τὴν § 2 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ 1641 νόμου (ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Ἰανουαρίου 1923) προστίθενται δύο νέα ἐδάφια ἔχοντα οὕτω:

«"Αν τὰ ὑπὸ ἐκτίμησιν ἀντικείμενα κεῖνται ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκῃ καὶ Πάτραις, οἱ ὑπὸ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδίκου διοριζόμενοι οὐχὶ κατὰ πρόταιν τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἢ τοῦ φορολογουμένου πραγματογνώμονες ἐκλέγονται ὑπὸ τούτου ἐκ τῶν ἀναγραφομένων ἐν πίνακι καταρτιζομένῳ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ διαβιβαζομένῳ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδίκην. Ὡς πρὸς δὲ τὰ ἐν τῷ πίνακι τούτῳ περιλαμβανόμενα πρόσωπα δὲν ἰσχύουσιν οἱ περιορισμοὶ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ

δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δύνανται αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου νὰ ἐπεκταθῶσι καὶ εἰς ἄλλας πόλεις.»

§ 2. Αἱ ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τῆς § 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 29 τοῦ 1641 νόμου (ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 27 Ἰανουαρίου 1923) λέξεις «ἐντὸς 10 ἡμερῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἐντὸς μηνός», αἱ δὲ ἐν § 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 29 λέξεις «ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς αἰτήσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει οὐχὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 27 § 1 κοινοποιήσεως τῆς αἰτήσεως εἰς τὸν καθ' οὗ αὕτη» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 28 καὶ τὴν § 4 ἐδ. β' τοῦ παρόντος ἄρθρου μηνιαίας προθεσμίας».

§ 3. Εἰς τὴν § 18 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 29 τοῦ 1641 νόμου (ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τῶν Ν.Δ. τῆς 27 Ἰανουαρίου καὶ τῆς 1 Νοεμβρίου 1923) μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον αὐτῆς καὶ πρὸ τοῦ δευτέρου τοιούτου προστίθενται δύο νέα ἐδάφια ἔχοντα οὕτω:

«Ἐν πάσῃ περιπτώσειτὰ δικαιώματα ἑκάστου πραγματογνώμονος δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰς δραχμὰς 500 δι' ἕκαστον ἐκτιμώμενον ἀντικείμενον, περιλαμβανομένων εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν δικαιούχων.

Δικαιώματα παρέχονται καὶ εἰς τοὺς ἐκ τῶν πραγματογνωμόνων δημοσίους ὑπαλλήλους, δι' οὓς ὅμως δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι ταῦτα τὰς 300 δραχμάς δι' ἕκαστον ἐκτιμώμενον ἀντικείμενον.»

§ 4. Αἱ ἐν τῷ μέχρι τοῦδε δευτέρῳ ἐδαφίῳ τῆς αὐτῆς § 18 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ 1641 νόμου (ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τῶν Ν. Δ. τῆς 27 Ἰανουαρίου καὶ 1 Νοεμβρίου 1923) λέξεις «Ἡ ἐκκαθάρισις αὕτη ἐνεργεῖται» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν δικαιωμάτων τῶν πραγματογνωμόνων καὶ λοιπῶν ἐξόδων τῆς πραγματογνωμοσύνης ἐνεργεῖται....».

Καταργεῖται δὲ τὸ προτελευταῖον ἐδάφιον τῆς αὐτῆς παραγράφου, τὸ ὁρίζον, ὅτι «εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 31 § 5 καὶ τοῦ ἄρθρου 32 § 2 τὰ ἔξοδα τῆς πραγματογνωμοσύνης βαρύνουσιν ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸν ζητήσαντα ταύτην φορολογούμενον, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐνταῦθα τῶν περὶ προκαταβολῆς τούτων διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου».

§ 5. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του, ἐπεκτείνεται ὅμως αὕτη καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως ἀνοιχθεισῶν ὑποθέσεων, ἐφ' ὅσον ἡ περὶ ἐνεργείας τῆς πραγματογνωμοσύνης αἴτησις ἤθελεν ὑποβληθῆ μετ' αὐτήν.

§ 6. Τὰ κατὰ τὰς ἄχρι τοῦδε ἰσχυούσας διατάξεις ἐκκαθαρισθέντα μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὑπὸ τῶν Προέδρων Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδικῶν δικαιώματα πραγματογνωμόνων δι' ἐκτιμήσεις κληρονομιαίων, δωρηθέντων ἢ προικῴων ἀντικειμένων δύνανται νὰ μειωθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καθ' ἧς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ἐπιτρέπεται. Ἀπὸ δὲ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐκκαθαρίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ἂν ἔτι ἡ πραγματογνωμοσύνη ἐνηργήθη πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 11.

§ 1. Ἡ § 3 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ 1641 νόμου καὶ αἱ διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 27 Ἰανουαρίου 1923 προστεθεῖσαι εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον δύο παράγραφοι ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ 5 καταργοῦνται, προστίθενται δ' ἀντ' αὐτῶν ἐννέα νέαι παράγραφοι ὑπ' ἀριθμοὺς 3 ἕως 11, ἔχουσαι οὕτως:

«3. Κατὰ τῆς πράξεως ταύτης ἐπιτρέπεται ἐντὸς μηνιαίας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς προθεσμίας (μὴ παρεκτεινομένης λόγῳ ἀποστάσεως) προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς κατὰ τὰς ἑπομένας παραγράφους ἐπιτροπῆς, ἐπιδιδομένη διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας εἰς τὸν ἐκδόντα τὴν πρᾶξιν Οἰκονομικὸν Ἔφορον.

4. Ἡ προσφυγὴ εἶναι ἀπαράδεκτος, ἂν δὲν ἐπισυναφθῇ εἰς αὐτὴν ἢ προσαχθῇ βραδύτερον μέχρι τῆς ἐκδικάσεώς της γραμμάτιον παραλαβῆς ἢ διπλότυπον εἰσπράξεως ἐμφαῖνον τὴν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καταβολὴν παραβόλου ἐκ δραχμῶν 50, ὅπερ, ἐφ' ὅσον μὲν ἡ προσφυγὴ ἤθελε γίνῃ ἐξόλοκλήρου ἀποδεκτή, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν προσφεύγοντα, ἐφ' ὅσον δ' ἤθελεν αὕτη ἀπορριφθῇ, καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Ἐν περιπτώσει ἐν μέρει ἀποδοχῆς τῆς προσφυγῆς, δέον ἐν τῇ σχετικῇ ἀποφάσει τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ καθορίζηται ἡ τύχη τοῦ παραβόλου, ἐξαρτωμένη ἐκ τῆς περὶ τούτου κρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει θεωρεῖται, ὅτι διετάχθη ὅπως τὸ παράβολον καταπέσῃ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

5. Ἡ ἐπὶ τῆς ἐκδικάσεως τῶν κατὰ τὴν § 3 προσφυγῶν Ἐπιτροπή, ἑδρεύουσα ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀποτελεῖται:

α') ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ,

β') ἐκ τοῦ Τμηματάρχου τῆς φορολογίας τῶν κληρονομιῶν τῆς Διευθύνσεως τῶν Ἀμέσων Φόρων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ

γ') ἐξ ἑνὸς ἑτέρου Τμηματάρχου τῆς Διευθύνσεως τῶν Ἀμέσων Φόρων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ἑνὸς τῶν ἐν Ἀθήναις Οἰκον. Ἐπιθεωρητῶν τῶν Ἀμέσων Φόρων, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως ὁρίζει καὶ ἕνα ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος, λαμβανόμενον ἐκ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ὑπαλλήλων.

6. Τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Διευθυντὴς τῶν Ἀμέσων Φόρων, ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τούτου ἢ κωλύματι, ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐπὶ ἰσοβάθμων ὁ ἐν τῷ τελευταίῳ βαθμῷ ἀρχαιότερος.

7. Χρέη γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ εἷς τῶν ἐν τῷ τμήματι τῆς φορολογίας τῶν κληρονομιῶν τῆς Διευθύνσεως τῶν Ἀμέσων Φόρων ὑπηρετούντων Εἰσηγητῶν ἢ Γραμματέων, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις δύναται νὰ διορίζῃ πλείονας τοῦ ἑνὸς γραμματεῖς τῆς Ἐπιτροπῆς, μετέχοντας ἐναλλὰξ ταύτης.

8. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει δημοσίᾳ ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχει δὲ τὰ ἐν ἄρθρῳ 25 δικαιώματα τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου, δικαιουμένη πρὸς τούτοις, ὅπως προκαλῇ ἐνόρκους μαρτυρικὰς καταθέσεις εἴτε ἀπ' εὐθείας ἐνώπιον αὐτῆς εἴτε ἐνώπιον ἑτέρας δημοσίας ἀρχῆς, ὁριζομένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς. Δικαιοῦται πρὸς τούτοις ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ἐπιβάλῃ τῷ φορολογουμένῳ ὅρκον περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν του κατὰ τὰ ἐν τῇ Πολιτικῇ Δικονομίᾳ καθοριζόμενα, τῆς ἐπὶ ψευδορκίᾳ μηνύσεως ἐνασκουμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον οὔτε ἐπάγεται οὔτε ἀντεπάγεται ὅρκος.

9. Ἡ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Ἐπιτροπῆς παρουσία τοῦ προσφεύγοντος δὲν εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν νόμιμον ἐκδίκασιν τῆς προσφυγῆς. Δικαιοῦται ἐν τούτοις ὁ προσφεύγων νὰ παρίσταται κατ' αὐτὴν εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἐντολοδόχου, ὁριζομένου ἐπ' ἀκροατηρίου ἢ δι' ἁπλῆς ἐπιστολῆς. Ὡσαύτως δικαιοῦται νὰ παρίσταται καὶ τὸ Δημόσιον διὰ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου Β' Ἀττικῆς ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ὁριζομένου ἐφοριακοῦ ὑπαλλήλου.

10. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐφ' ὅσον δὲ δὲν ἤθελον συμπέσει ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνῶμαι δύο τοὐλάχιστον τῶν μελῶν, ὑπερισχύει ἡ γνώμη τοῦ Προέδρου. Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ καταστήσῃ χεί-

ρονα τὴν θέσιν τοῦ προσφεύγοντος τροποποιουμένης εἰς βάρος αὐτοῦ τῆς πράξεως τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου.

11. Ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιδίδεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας εἰς τὸν προσφυγόντα, τῇ μεριμνῃ τοῦ ἐκδόντος τὴν πρᾶξιν Οἰκον. Ἐφόρου.»

§ 2. Ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τῆς § 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος, ἀπὸ δὲ τῆς ἰσχύος αὐτῆς πᾶσαι αἱ κατὰ τοὺς νόμους περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν λαχείων προσφυγαὶ κατὰ πράξεων Οἰκον. Ἐφόρων (πλὴν τῶν τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ 1641 νόμου) καταρτίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀπευθύνονται δ' ἐνώπιον τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ἐπιτροπῆς καὶ ἐκδικάζονται παρ' αὐτῆς καὶ ἂν ἔτι ἡ ὑπόθεσις ἠνοίχθη ἢ ἡ πρᾶξις τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἐξεδόθη πρὸ τῆς ἰσχύος τῆς § 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφ' ὅσον ἐπιδίδεται μετ' αὐτὴν ἡ προσφυγή.

Ὡσαύτως αἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς § 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκκρεμοῦσαι προσφυγαὶ ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων ἢ τῶν Οἰκον. Ἐπιθεωρητῶν μεταβιβάζονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ἐπιτροπῆς καὶ ἐκδικάζονται παρ' αὐτῆς, μὴ ἀπαιτουμένης διὰ ταύτας τῆς καταβολῆς παραβόλου.

Ὡς ἐκκρεμεῖς δὲν θεωροῦνται αἱ ἐφ' ὧν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς § 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουσιν ἐκδοθῇ πράξεις τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων ἢ τῶν Οἰκον. Ἐπιθεωρητῶν καὶ ἂν ἔτι αἱ πράξεις αὗται δὲν ἐπεδόθησαν μέχρι τῆς χρονολογίας ταύτης εἰς τοὺς προσφυγόντας.

§ 3. Αἱ ἐν § 2 τοῦ ἄρθρου 30 καὶ ἐν § 2 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ 1641 νόμου (ὡς τὰ ἄρθρα ταῦτα ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. τῆς 1 Νοεμβρίου 1923) λέξεις «ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἐντὸς μηνιαίας προθεσμίας», αἱ δὲ ἐν § 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 32 τοῦ 1641 νόμου, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη κατὰ τ' ἀνωτέρω, λέξεις «δεκαημέρου προθεσμίας» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «μηνιαίας προθεσμίας». Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐπεκτεινομένη καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ αὐτῆς ἀνοιχθεισῶν ὑποθέσεων, ἐφ' ὅσον ἡ εἰδοποίησις τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἀπηυθύνθη μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

§ 4. Ἡ δευτέρα περίοδος τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ 1641 νόμου, λαβούσης τὸν ἀριθμὸν 4 δυνάμει τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. τῆς 1 Νοεμβρίου 1923, καταργεῖται.

Ἄρθρον 12.

§ 1. Ἡ § 1 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ 1641 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων, τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 31 καὶ 32 πράξεων τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐν περιπτώσει παρελεύσεως ἀπράκτου τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 31 § 3 ἢ, ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως προσφυγῆς, τῶν ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 ἐπιτροπῆς ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος βεβαιοῖ τὸν προσήκοντα φόρον, ἀρχικὸν καὶ πρόσθετον, τῆς βεβαιώσεως ταύτης, διά τε τὸν ἀρχικὸν καὶ τὸν πρόσθετον φόρον ἐνεργουμένης εἰς μεταλλικὰς δραχμάς.»

§ 2. Ἐν ἀρχῇ τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ 1641 νόμου προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 1, ἔχουσα οὕτως:

«1. Ὁ εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς βεβαιούμενος, κατὰ τὸ ἄρθρον 33 § 1, φόρος καταβάλλεται εἰς χαρτίνας τοιούτος, ἀναγομένων τῶν βεβαιωθεισῶν μεταλλικῶν δραχμῶν εἰς χαρτίνας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὴν § 4 τοῦ ἄρθρου 13 καθωρισμένης κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου ἢ ἑκάστης δόσεως αὐτοῦ τιμῆς τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς.

Αἱ οὕτως εἰσπραττόμεναι χάρτιναι δραχμαὶ μέχρι μὲν ποσοῦ ἴσου πρὸς τὰς βεβαιωθείσας μεταλλικὰς εἰσάγονται, εἰς τὸ ἄρτιον ὑπολογιζόμεναι, ὑπὸ τὸ οἰκεῖον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ ὡς ἔσοδον ἐκ φόρου κληρονομίας, διὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν αὐτῶν εἰσάγονται ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ ὡς συναλλαγματικὴ διαφορά, βεβαιούμεναι οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ ταμίου.»

§ 3. Αἱ μέχρι τοῦδε παράγραφοι 1 ἕως 8 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 34 τοῦ 1641 νόμου λαμβάνουσι νέαν ἀρξῆς τοὺς ἀριθμοὺς 2 ἕως 9.

§ 4. Ἐν τέλει τῆς § 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 34 τοῦ 1641 νόμου (λαμβανούσης ἤδη δυνάμει τῆς προηγουμένης παραγράφου τὸν ἀριθμὸν 4) μετὰ τὰς λέξεις «ὁμοῦ μετὰ τοῦ φόρου» προστίθενται ἐν συνεχείᾳ αἱ λέξεις «εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς καὶ εἰσπραττόμεναι εἰς χαρτίνας τοιαύτας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου».

§ 5. Αἱ διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 19 Ἀπριλίου 1923 προστεθεῖσαι εἰς τὸν 1641 νόμον διατάξεις, ἤτοι τὸ ἐδάφιον ζ' τοῦ ἄρθρου 2 καὶ ἡ § 9 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ νόμου 1641 καταργοῦνται.

§ 6. Ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 13.

§ 1. Τὸ ἄρθρον 37 τοῦ 1641 νόμου, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 27 Ἰανουαρίου 1923, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 37.—1. Πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου συνυπολογίζονται εἰς τὴν ἤδη καταρτιζομένην δωρεὰν α') αἱ προγενέστεραι δωρεαὶ τοῦ αὐτοῦ δωρητοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν δωρεοδόχον καὶ β') τὸ ὑπὲρ τὰς δραχμὰς μεταλλικὰς 5.000 μέρος τῆς ὑπὸ τοῦ δωρητοῦ συσταθείσης τυχὸν ὑπὲρ τῆς δωρεοδόχου προικός.

Διὰ τὸν συνυπολογισμὸν τοῦτον αἱ ἐν λόγῳ δωρεαὶ καὶ προῖκες ἀποτιμῶνται μὲν εἰς χαρτίνας δραχμὰς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 1, μετατρέπονται δ' εἰς μεταλλικὰς τοιαύτας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὴν § 4 τοῦ ἄρθρου 13 καθωρισμένης τιμῆς τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν φορολογεῖται κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἡ ἤδη καταρτιζομένη δωρεά.

2. Ἐκ τοῦ φόρου δωρεῶν ἐκπίπτονται:

α') Ὁ, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἄρθρα 36 καὶ 42, ἀναλογῶν εἰς τὰς συνυπολογιζομένας κατὰ τὴν § 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, προγενεστέρας δωρεὰς ἢ προῖκας φόρος. Διὰ τὰς συνυπολογιζομένας τυχὸν δωρεὰς ἢ προῖκας, αἵτινες κατηρτίσθησαν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁ ἐκπιπτόμενος φόρος ὑπολογίζεται ἐπίσης συμφώνως τοῖς ἄρθροις 13, 36 καὶ 42, ὡς ἂν αὗται κατηρτίζοντο ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ παρόντος νόμου.

β') Ὁ ἀποδεδειγμένως καταβληθεὶς ἢ καὶ βεβαιωθεὶς φόρος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διὰ τὰς αὐτόθι γενομένας δωρεὰς κινητῶν πρὸς Ἕλληνας ὑπηκόους, μέχρι τοῦ ποσοῦ ὅμως τοῦ διὰ τὴν αὐτὴν περιουσίαν ἀναλογοῦντος ἐν Ἑλλάδι φόρου, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐνταῦθα τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ ἄρθρου 14».

§ 2. Ἡ § 1 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ 1641 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον ἀποστελλομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 53 § 1 ἐδ. β' ἀντιγράφου τοῦ περὶ δωρεᾶς ἐγγράφου (προκειμένου περὶ φόρου καταβληθέντος κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου) ἢ τῆς ἐγχειρισθείσης εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον δηλώσεως ἢ τῆς ὁριστικῆς πράξεώς του ἢ τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 Ἐπιτροπῆς, ὁ Οἰκον. Ἔφορος βεβαιοῖ τὸν φόρον, ἀρχικὸν καὶ πρόσθετον, τῆς βεβαιώσεως ταύτης, διά τε τὸν ἀρχικὸν καὶ τὸν πρόσθετον φόρον, ἐνεργουμένης εἰς μεταλλικὰς δραχμάς».

§ 3. Ἡ § 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 41 τοῦ 1641 νόμου λαμ-

βάνει ἐφεξῆς τὸν ἀριθμὸν 3, προστίθεται δὲ πρὸ αὐτῆς εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο νέα παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 2, ἔχουσα οὕτως:

«2. Αἱ περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου κληρονομίας διατάξεις τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 34 ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸν ἐπὶ τῶν δωρεῶν φόρον».

§ 4. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ 1641 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«3. Τὰ τέλη ταῦτα συμβεβαιοῦνται καὶ συνεισπράττονται μετὰ τῶν φόρων ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αὐτῶν τίτλων καὶ μᾶς καὶ τῆς αὐτῆς δηλώσεως, τῆς μὲν βεβαιώσεως τῶν τελῶν τούτων ἐνεργουμένης εἰς μεταλλικὰς δραχμάς, τῆς δ' εἰσπράξεως αὐτῶν εἰς χαρτίνας τοιαύτας συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 34. Ἐξαιρεῖται ἡ περίπτωσις, καθ' ἣν τὰ τέλη ταῦτα βεβαιοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει ἐμπροθέσμου δηλώσεως, ὅτε τὰ ἐν λόγῳ τέλη μέχρι ποσοῦ μεταλλικῶν δραχμῶν ἰσοδυναμούντων, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγχειρίσεως τῆς δηλώσεως πρὸς 1000 χαρτίνας δραχμὰς εἰσπράττονται διὰ τῆς ἐπὶ τῆς δηλώσεως ἐπιθέσεως κινητοῦ χαρτοσήμου ἀναλόγου ἀξίας».

§ 5. Ἡ § 4 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ 1641 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«4. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πράξεώς του, ὁριστικῆς καθιστα-μένης, ἢ τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 Ἐπιτροπῆς, ὁ Οἰκον. Ἔφορος βεβαιοῖ τὸν προσδιορισθέντα φόρον, ἀρχικὸν καὶ πρόσθετον».

§ 6. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ 1641 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 Ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου, ἐν οὗ τῇ περιφερείᾳ ἐδρεύει ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος, ἐπιδιδομένη εἴτε ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, εἴτε εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον».

§ 7. Ἡ ἐν § 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 44 τοῦ 1641 νόμου (ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τῶν Νομοθ. Διαταγμάτων τῆς 27 Ἰανουαρίου καὶ 21 Ἰουνίου 1923) φράσις «ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐπὶ ἐμπροθέσμῳ προσφυγῇ ἐκδοθείσης πράξεως τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων (ἀρχικῶς Οἰκον. Ἐπιτρόπου καὶ εἶτα Οἰκον. Ἐπιθεωρητοῦ) ἢ ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως ἀπράκτου τῆς διὰ τὴν προσφυγὴν ταύτην τασσομένης τριακονθημέρου προθεσμίας» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 Ἐπιτροπῆς».

§ 8. Ἡ § 7 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 44 τοῦ 1641 νόμου καταργεῖται.

§ 9. Ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 14.

§ 1. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 12 § 2 τοῦ ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου 1923 Ν. Διατάγματος προστεθεῖσα εἰς τὸ ἄρθρον 45 τοῦ 1641 νόμου δεκάτη παράγραφος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«10. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ θανάτου τοῦ ἐπικαρπωτοῦ, ἂν ὁ ὑπ' αὐτοῦ καταβληθεὶς φόρος τυγχάνῃ ἀνώτερος τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὰ ἔτη, καθ' ἃ πράγματι ἤσκησε τὴν ἐπικαρπίαν, ὑπολογιζομένου ἐπὶ τόσων δεκάτων τῆς κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομουμένου ἀξίας τῆς, ἐφ' ἧς ἠσκήθη ἡ ἐπικαρπία, περιουσίας ὅσαι αἱ δεκάδες ἐτῶν (τοῦ μέρους τῆς δεκάδος ἐτῶν θεωρουμένης ὡς ἀκεραίας δεκάδος), καθ' ἃ ἠσκήθη πράγματι ἡ ἐπικαρπία, ὅτε ἐκπίπτεται ἢ ἐπιστρέφεται ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ τοῦ καταβληθέντος φόρου εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ ἐπικαρπωτοῦ ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν. ὑποβαλλομένῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἐπικαρπωτοῦ.»

§ 2. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 45 τοῦ 1641 νόμου μετὰ τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 2335 προστεθεῖσαν εἰς τοῦτο ἐνάτην παράγραφον καὶ τὴν διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου τροποποιουμένην δεκάτην τοιαύτην προστίθενται δύο νέαι παράγραφοι ὑπ' ἀριθ. 11 καὶ 12, ἔχουσαι οὕτω:

«11. Ἂν ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἐγχειρίσεως τῆς δηλώσεως ἢ τῆς συντάξεως τοῦ συμβολαίου ἀποδειχθῇ ὅτι ἀντικείμενα δηλωθέντα ὡς περιλαμβανόμενα μεταξὺ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῆς κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς δὲν ἀνῆκον εἰς τὸν κληρονομούμενον, δωρητὴν ἢ προικοδότην, ἐκπίπτεται ἢ ἐπιστρέφεται ὁ φόρος ἐπὶ τῇ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου.

12. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ὑπὸ τοῦ κληρονόμου, κληροδόχου, δωρεοδόχου ἢ προικολήπτου μεταβιβάσεως ἐπ' ἀνταλλάγματι ἀκινήτου, περιελθόντος αὐτῷ κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δωρεὰν ἢ προῖκα, καὶ τῆς πληρωμῆς διὰ τὴν μεταβίβασιν ταύτην φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως, διὰ τὸν ὁριστικὸν προσδιορισμὸν τοῦ ὁποίου καθωρίσθη ὡς τιμὴ κτήσεώς τοῦ μεταβιβαζομένου ἀκινήτου ποσὸν ἔλασσον τῆς ὁριστικῶς διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς καθορισθείσης ἀξίας τοῦ ἀκινήτου, ἐκπίπτονται ἢ ἐπιστρέφονται τὰ ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντα ἢ καταβληθέντα ποσὰ ἀρχικοῦ καὶ προσθέτου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικός, θεωρουμένων ὡς ὀφειλομένων τοιούτων τῶν ἀναλογούντων εἰς τὴν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως ὁριστικῶς προσδιορισθεῖσαν τιμὴν κτήσεως τοῦ ἀκινήτου. Ἡ ἔκπτωσις ἢ ἐπιστροφὴ αὕτη ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένη ἐντὸς διετίας ἀπὸ τοῦ ὁριστικοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τε φόρου κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς καὶ τοῦ φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως, οὐδέποτε ὅμως τὸ ἐκπιπτόμενον ἢ ἐπιστρεφόμενον ποσὸν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ ὁριστικῶς βεβαιωθέντος ἢ καταβληθέντος φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως, ἀρχικοῦ καὶ προσθέτου, καὶ ἐκείνου, ὅστις θὰ ὠφείλετο, ἂν ἐλαμβάνετο ὡς τιμὴ κτήσεως τοῦ ἀκινήτου ἡ ἐν τῇ φορολογίᾳ τῆς κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς ὁριστικῶς προσδιορισθεῖσα».

§ 3. Αἱ ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 2335 λέξεις «ὁριστικὰς πράξεις τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων ἢ Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ὁριστικὰς πράξεις τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων ἢ ὁριστικὰς ἀποφάσεις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τὰς κατὰ τοὺς καταργηθέντας τοιούτους νόμους ὁριστικὰς πράξεις Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων, Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων», ἐν τέλει δὲ τοῦ αὐτοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ 2335 νόμου καὶ μετὰ τὰς λέξεις «κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου» προστίθενται ἐν συνεχείᾳ αἱ λέξεις «ἢ τέλος ἂν διὰ τῆς πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου περιελήφθησαν ἐσφαλμένως μεταξὺ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῆς κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς ἀντικείμενα μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸν κληρονομούμενον, δωρητὴν ἢ προικοδότην».

§ 4. Αἱ ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τῆς αὐτῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ 2335 νόμου λέξεις «τὸν προσδιορισμὸν ἢ» ἀπαλείφονται.

§ 5. Ἡ δευτέρα περίοδος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ 1641 νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει ἡ ἐγγραφομένη ὑποθήκη ἰσχύει μόνον ἐφ' ὅσον, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ συμβολαίου, ἤθελε προσαχθῇ ἐνώπιον τοῦ συντάξαντος τὸ συμβόλαιον, δι' οὗ ἐχορηγήθη ἡ ὑποθήκη, συμβολαιογράφου τὸ ὡς ἄνω πιστοποιητικὸν καὶ προσαρτηθῇ τοῦτο εἰς τὸ συμβόλαιον. συνταχθησομένης περὶ τούτου ἀτελοῦς ἐκθέσεως

ὑπὸ τὸ ἀρχικὸν συμβόλαιον. Προσαγομένου δὲ τοῦ πιστοποιητικοῦ εἰς τὸν συμβολαιογράφον ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω μηνιαίας προθεσμίας, ἡ ἰσχὺς τῆς ἐγγραφείσης ὑποθήκης ἀνατρέχει ἀφ' ἧς αὕτη κατεχωρίσθη εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν».

"Αρθρον 15.

§ 1. Εἰς τὸ ἄρθρον 53 τοῦ 1641 νόμου, μετὰ τὰς διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 1 Νοεμβρίου 1923 προστεθείσας δύο παραγράφους ὑπ' ἀριθ. 2 καὶ 3, προστίθενται τέσσαρες νέαι παράγραφοι ὑπ' ἀριθμοὺς 4, 5, 6 καὶ 7, ἔχουσαι οὕτω:

«4. Τὰ ὡς ἄνω δικαιώματα καὶ ἔξοδα πορείας παρέχονται καὶ εἰς τοὺς ἐμμίσθους δικαστικοὺς κλητῆρας.

5. "Οπου τοῦ παρόντος νόμου ὁρίζεται διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἀπευθυνόμενα ἔγγραφα (εἰδοποιήσεις, πράξεις κλπ.) ἐπίδοσις διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, δύναται αὕτη νὰ ἐνεργηθῇ δι' οἱουδήποτε δημοσίου ὀργάνου, τηρουμένων ὅμως πασῶν τῶν διατάξεων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐπιδόσεως, τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ἀναπληρουμένου ἁπλῶς ὑφ' ἑτέρου δημοσίου ὀργάνου, ὅπερ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δικαιοῦται τῶν εἰς τοὺς δικαστικοὺς κλητῆρας παρεχομένων ἀμοιβῶν καὶ ἐξόδων πορείας.

6. Εἰς τοὺς γραμματεῖς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 'Επιτροπῆς παρέχεται ἀμοιβὴ ἴση πρὸς τὸ τρίτον τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν των.

7. Εἰς τοὺς μετὰ τὴν πάροδον διετίας τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας καὶ πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 66 παραγραφῆς τοῦ πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ νομίμου φόρου δικαιώματος τοῦ Δημοσίου ὑποδεικνύοντας βασίμως ἀντικείμενα μεταβιβασθέντα μὲν κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δωρεὰν ἢ προῖκα, μὴ ὑποβληθέντα δ' εἰς τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φορολογίαν, λόγῳ παραλείψεως τῆς ἐκ μέρους τοῦ ὑποχρέου ἐγχειρίσεως τῆς κατὰ νόμον δηλώσεως, παρέχεται ἀμοιβὴ ἴση πρὸς ὁλόκληρον μὲν τὸν κατὰ τὴν § 5 τοῦ ἄρθρου 54 πρόσθετον φόρον, ὅταν ὁ εἰς φόρον ὑπόχρεως μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 § 1 εἰδοποίησιν τοῦ Οἰκον. 'Εφόρου ἐγχειρίσῃ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 § 2 δήλωσιν, πρὸς τὸ ἥμισυ δὲ τοῦ κατὰ τὴν § 2 τοῦ ἄρθρου 54 προσθέτου φόρου, ὅταν, μὴ ἐγχειρισθείσης δηλώσεως μετὰ τὴν εἰδοποίησιν τοῦ Οἰκον. 'Εφόρου, ἐκδοθῇ ἡ κατὰ νόμον πρᾶξις αὐτοῦ. Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη παρέχεται εἰς τὸν μηνυτὴν μετὰ τὴν ὁριστικὴν βεβαίωσιν τοῦ προσθέτου φόρου».

§ 2. Ἡ ἐν § 4 τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ 1641 νόμου, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 1 Νοεμβρίου 1923, φράσις «ἀξίας ἑνὸς ἑκάστου ἀντικειμένου διαφορὰ εἶναι ἀνωτέρα τοῦ 1)/4 τῆς ἀληθοῦς ἀξίας ἑκάστου ἀντικειμένου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἀξίας ὁλοκλήρου τῆς κληρονομικῆς μερίδος, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς διαφορὰ εἶναι ἀνωτέρα τοῦ 1)/4 τῆς ἀληθοῦς αὐτῆς ἀξίας».

§ 3. Ἡ § 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 54 τοῦ 1641 νόμου, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 1 Νοεμβρίου 1923, ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«5. Οἱ συμπληρωματικῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 28 δηλοῦντες, ὡς καὶ οἱ μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 30 § 1 εἰδοποιήσεως τοῦ Οἰκον. 'Εφόρου ἐγχειρίζοντες τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 30 § 2 δήλωσιν ὑπόκεινται εἰς πρόσθετον φόρον ἴσον πρὸς τὸ τέταρτον τοῦ κατὰ τὰς παραγράφους 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀφειλομένου λόγῳ ἀνακριβείας τῆς δηλώσεως προσθέτου φόρου, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ὀφείλεται τοιοῦτος, οἱ δὲ μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 32 §1 εἰδοποιήσεως τοῦ Οἰκον. 'Εφόρου ἐγχειρίζοντες τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 § 2 δήλωσιν ὑπόκεινται εἰς πρόσθετον φόρον ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀφειλομένου λόγῳ παραλείψεως δηλώσεως προσθέτου φόρου».

§ 4. Αἱ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ 1641 νόμου λέξεις «ἴσον πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ φόρου καὶ τὸ ὁποῖον ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 100 δραχμῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «δραχμῶν 100 μέχρι 5.000, τὸ ὁποῖον δύναται ν' αὐξηθῇ καὶ μέχρι τοῦ τριπλασίου τοῦ φόρου».

"Αρθρον 16.

§ 1. Ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ 1641 νόμου, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 13 § 4 τοῦ Ν.Δ. τῆς 27 'Ιανουαρίου 1923, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Τὸ δικαίωμα τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 ἐπιτροπῆς ὅπως ζητήσῃ τὴν ἐνέργειαν πραγματογνωμοσύνης, δὲν ὑπόκειται εἰς παραγραφήν.»

Ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης παραγράφου ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος, ἀπὸ δὲ τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἐπεκτείνεται αὕτη καὶ ἐπὶ τῶν ἄχρι τότε ἐκκρεμουσῶν ὑποθέσεων, αἵτινες ἤθελον ὑπαχθῇ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ 1641 νόμου, ὡς τοῦτο τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος, ἐπιτροπῆς.

§ 2. Ὁ ἀπὸ 1ης 'Ιουνίου 1919 μέχρι τέλους τοῦ Οἰκον. ἔτους 1924--25 χρόνος θεωρεῖται ὡς χρόνος ἀναστολῆς 1) τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ 1641 νόμου, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ Ν.Δ. καὶ τοῦ παρόντος, 2) τῆς πρὸς ὑποβολὴν ὑπὸ τοῦ Οἰκον. 'Εφόρου αἰτήσεως περὶ ἐνεργείας πραγματογνωμοσύνης προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ 1641 νόμου, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 27 'Ιανουαρίου 1923 καὶ 3) τῆς πρὸς ἔκδοσιν τῆς πράξεως τοῦ Οἰκον. 'Εφόρου προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ 1641 νόμου.

"Αρθρον 17.

§ 1. Ἡ ἔννοια τῶν σχετικῶν διατάξεων τῶν περὶ φορολογίας τῶν δωρεῶν καὶ προικῶν νόμων εἶναι, ὅτι καὶ ἐπὶ διατετιμημένης λόγῳ πωλήσεως προικὸς ὁ Οἰκον. "Εφορος δικαιοῦται νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἡ ἐν τῷ συμβολαίῳ διατίμησις ἀνταποκρίνηται εἰς τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τῶν προικῴων ἀντικειμένων καὶ ἐν ἀποφατικῇ περιπτώσει νὰ ἐπιβάλῃ διὰ πράξεώς του τὰ εἰς τὴν πραγματικὴν ἀξίαν ἀναλογοῦντα φόρον καὶ τέλη προικός.

§ 2. Ἡ ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ ἑδαφίου β' τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ 1641 νόμου καὶ τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 9 § 1 τοῦ ἀπὸ 27 'Ιανουαρίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος προστεθείσης εἰς τὸ ἄρθρον 37 τοῦ αὐτοῦ 1641 νόμου παραγράφου 3 (πρὸ τῆς διὰ τοῦ παρόντος τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τούτων) εἶναι, ὅτι τά, εἰς ἃ κατεβλήθη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁ ἐκπιπτόμενος φόρος κληρονομίας ἢ δωρεᾶς, ξένα νομίσματα μετατρέπονται εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν 'Αθήναις τιμῆς τούτων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἐγχείρισιν τῆς κατὰ νόμον δηλώσεως, βάσει τῆς ὁποίας βεβαιοῦται ἐν 'Ελλάδι ὁ φόρος κληρονομίας ἢ δωρεᾶς, ἢ προκειμένου περὶ δωρεᾶς φορολογουμένης κατὰ τὴν σύναξιν τοῦ συμβολαίου κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ καταρτισμοῦ τῆς δωρεᾶς.

§ 3. Ἡ ἔννοια τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 2848 εἶναι, ὅτι εἰς τὰς κατὰ τὸ ἀστικὸν δίκαιον συνεπείας περιλαμβάνονται καὶ αἱ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ 2625 νόμου ὁριζόμεναι.

"Αρθρον 18.

§ 1. Οἱ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐγχειρίζοντες, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ 1641 νόμου, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 1 Νοεμβρίου

1923, ἐκπροθέσμους δηλώσεις κληρονομιῶν, δωρεῶν ἢ προικῶν ἀπαλλάσσονται τοῦ διὰ τὸ ἐκπρόθεσμον τῶν δηλώσεών των προσθέτου φόρου τοῦ ἄρθρου 54 § 1 τοῦ αὐτοῦ 1641 νόμου, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος, ἐξαιροῦνται δ' ὡς πρὸς τὴν εἰς δόσεις πληρωμὴν τοῦ φόρου πρὸς τοὺς ἐμπροθέσμως δηλοῦντας, τῆς πρώτης δόσεως καταβαλλομένης σὺν τῇ δηλώσει, τῶν δὲ λοιπῶν καθ' ἑξάμηνα διαστήματα συμφώνως πρὸς τὰ ἐν ἄρθρῳ 34 τοῦ νόμου 1641 ὁριζόμενα, τοῦ τόκου ὑπολογιζομένου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγχειρίσεως τῆς δηλώσεως.

§ 2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ τρίμηνον ἡ προθεσμία τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου.

§ 3. Ἐπιτρέπεται, ἵνα ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐγχειρισθῶσιν εἰς τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους συμπληρωματικαὶ δηλώσεις κληρονομιῶν, δωρεῶν ἢ προικῶν δι' ὑποθέσεις, δι' ἃς κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐκκρεμεῖ ὁ καθορισμὸς τῶν ὀφειλομένων φόρου ἢ τελῶν, εἴτε ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων ἢ Οἰκον. Ἐπιθεωρητῶν συνεπείᾳ προσφυγῆς τῶν καθ' ὧν ἐξεδόθησαν πράξεις τῶν Οἰκον. Ἐφόρων, εἴτε ἐνώπιον τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων συνεπείᾳ ἀντιρρήσεων τῶν Οἰκον. Ἐφόρων κατ' ἐγχειρισθεισῶν αὐτοῖς δηλώσεων ἢ ἀνακοπῶν τῶν καθ' ὧν ἐξεδόθησαν πράξεις τῶν Οἰκον. Ἐφόρων καὶ μόνον ἐφ' ὅσον διὰ τῶν συμπληρωματικῶν τούτων δηλώσεων ἤθελον ἀναγνωρισθῇ πλήρως ὡς ὀφειλόμενα τὰ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀξιούμενα ποσὰ ἀρχικῶν φόρου ἢ τελῶν κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικός.

§ 4. Ἐγχειριζομένων τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δηλώσεων καὶ καταβαλλομένων σὺν τῇ δηλώσει τῶν ποσῶν τοῦ ἀρχικοῦ φόρου καὶ τελῶν, ἀπαλλάσσονται οἱ δηλοῦντες πάσης ἄλλης καταβολῆς λόγῳ προσθέτου φόρου ἢ τέλους, τόκων, τελῶν ὑπερημερίας, δικαστικῶν ἐξόδων κλπ., ἀκυροῦνται δ' αὐτοδικαίως αἱ ἀσκηθεῖσαι ἀντιρρήσεις ἢ ἐκδοθεῖσαι πράξεις, καταργουμένων ἅμα αὐτοδικαίως καὶ τῶν ἀνοιχθεισῶν δικῶν.

§ 5. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουσι καὶ δι' ὑποθέσεις, δι' ἃς κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἔχουσι μὲν ἐκδοθῇ πράξεις τῶν Οἰκον. Ἐφόρων, δὲν ἔληξεν ὅμως ἡ πρὸς ἄσκησιν προσφυγῆς ἢ ἀνακοπῆς προθεσμία.

§ 6. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ τρίμηνον ἡ προθεσμία τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

§ 7. Ἐπιτρέπεται, ἵνα ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὑποβληθῇ ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου, διὰ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκον. Ἐφόρου, πρὸς τὸν ἁρμόδιον Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδίκην αἴτησις περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν ἐνεργηθεισῶν ἤδη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 1641 νόμου, καταστασῶν δ' ὁριστικῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος πραγματογνωμοσυνῶν ἀκινήτων, ὑποκειμένων εἰς φόρον κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς καὶ μόνον διὰ τὰ ἀκίνητα ἐκεῖνα, ὧν ἡ διὰ τῆς πραγματογνωμοσύνης προσδιορισθεῖσα ἀξία εἶνε κατωτέρα τῆς ἐν τῇ περὶ ἐνεργείας πραγματογνωμοσύνης αἰτήσει τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἀναγραφείσης κατὰ 25 ο/ο τοὐλάχιστον τῆς τελευταίας ταύτης. Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται, ὅπως ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω προθεσμίας ὑποβληθῇ παρομοία περὶ ἐπαναλήψεως πραγματογνωμοσύνης αἴτησις ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου, ἀλλὰ μόνον διὰ τὰ ἀκίνητα ἐκεῖνα, ὧν ἡ διὰ τῆς πραγματογνωμοσύνης προσδιορισθεῖσα ἀξία εἶνε ἀνωτέρα τῆς δηλωθείσης κατὰ 25 ο/ο τοὐλάχιστον τῆς τελευταίας ταύτης.

§ 8. Ὑποβαλλομένης τοιαύτης αἰτήσεως, ἀκυροῦται αὐτοδικαίως τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργηθείσης ἤδη ὁριστικῆς πραγματογνωμοσύνης, διατάσσεται δ' ὑπὸ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδίκου νέα τοιαύτη, ἐνεργουμένη ὑπὸ πέντε πραγματογνωμόνων, διοριζομένων ἁπάντων ὑπὸ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδίκου, τὸ ἀποτέλεσμα δὲ τῆς ἐπαναληπτικῆς ταύτης πραγματογνωμοσύνης εἶνε ὁριστικὸν καὶ ὑποχρεωτικὸν διά τε τὸ Δημόσιον καὶ τὸν φορολογούμενον, δεσμεῦον καὶ τὰ δικαστήρια.

§ 9. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς πραγματογνωμοσύνης ταύτης αἱ διατάξεις τοῦ 1641 νόμου, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων καὶ τοῦ παρόντος, πλὴν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ 1641 νόμου, μὴ ἐχούσης ἐφαρμογὴν ἐν προκειμένῳ, τὰ ἔξοδα δὲ τῆς ἐπαναληπτικῆς ταύτης πραγματογνωμοσύνης βαρύνουσιν ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸν αἰτήσαντα ταύτην.

§ 10. Ἐνεργουμένης τῆς κατὰ τὰς παραγράφους 7, 8 καὶ 9 ἐπαναληπτικῆς πραγματογνωμοσύνης, ἐφ' ὅσον μὲν δὲν ἐχει ἐκδοθῇ πρᾶξις τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου περὶ ἐπιβολῆς τῶν εἰς τὴν προσδιορισθεῖσαν διὰ τῆς ἀκυρωθείσης πραγματογνωμοσύνης ἀξίαν τῶν ἀντικειμένων ἀναλογούντων φόρου ἢ τελῶν κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικός, ἐκδίδεται αὕτη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐπαναληπτικῆς πραγματογνωμοσύνης, τῆς πρὸς ἔκδοσιν τῆς πράξεως προθεσμίας παρατεινομένης μέχρι συμπληρώσεως ἓξ μηνῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς ἐπαναληπτικῆς πραγματογνωμοσύνης, ἐφ' ὅσον δ' ἔχει ἐκδοθῇ τοιαύτη πρᾶξις τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου καὶ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐπαναληπτικῆς πραγματογνωμοσύνης ἐνδείκνυται συμπληρωματικὴ ἐπιβολὴ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικός, τὰ συμπληρωματικῶς ὀφειλόμενα πρὸς φόρου ἢ τελῶν, ἀρχικῶν καὶ πρυσθέτων, ἐπιβάλλονται διὰ νέας πράξεως τοῦ Οἰκονομ. Ἐφόρου, ἐκδιδομένης ἐντὸς τῆς πρὸς τοῦτο ὑπολειπομένης προθεσμίας, παρατεινομένης μέχρι συμπληρώσεως ἓξ μηνῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς ἐπαναληπτικῆς πραγματογνωμοσύνης.

§ 11. Ἂν ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐπαναληπτικῆς πραγματογνωμοσύνης ἐνδείκνυται τροποποίησις τῆς ἐκδοθείσης πράξεως τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου εἰς ὄφελος τοῦ φορολογουμένου, ἡ τροποποίησις αὕτη ἐνεργεῖται, ἐφ' ὅσον μὲν ἠσκήθη κατὰ τῆς πράξεως προσφυγή, ἀνακοπὴ ἢ ἔφεσις, ἐκκρεμοῦσα εἰσέτι, ὑπὸ τῶν ἐκδικαζουσῶν ταύτας ἀρχῶν κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν σχετικῶν ἀποφάσεών των, ἐφ' ὅσον δ' ἡ πρᾶξις τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου κατέστη ὁριστική, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Ἄρθρον 19.

§ 1. Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δύνανται νὰ κανονίζωνται αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος νόμου.

§ 2. Ἐπιτρέπεται, ἵνα διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον (μεταβαλλομένης ἐν ἀνάγκῃ καὶ τῆς σειρᾶς ἢ ἀριθμήσεως τῶν κεφαλαίων, ἄρθρων, παραγράφων κλπ.) αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν λαχείων, ἤτοι ὁ 1641 νόμος, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ νομοθετικῶν διαταγμάτων περιλαμβανομένου καὶ τοῦ παρόντος.

§ 3. Καταργεῖται ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν κλπ. νόμων» Νομοθετ. Διατάγματος τῆς 1 Νοεμβρίου 1923, ἐπιτρέπεται δ' ἵνα διὰ Διατάγματος καθορισθῇ, ὅτι ὀφείλουσιν ἀποσπᾶσθαι παρ' ἑκάστῳ τῶν ἐν

Καίρῳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ Γενικῶν Προξενείων ἀνὰ εἷς Οἰκονομικὸς ὑπάλληλος, οὗτινος ὁ βαθμός, αἱ ἀποδοχαὶ καὶ πρόσθετοι ἀποζημιώσεις, τὰ καθήκοντα κλπ. θέλουσι κανονισθῇ διὰ Διατάγματος.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὅπερ ἀνακοινωθήσεται εἰς τὴν Δ΄ ἐν Ἀθήναις Συντακτικὴν Συνέλευσιν, ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Ι. Κούνδουρος, Α. Παναγιωτόπουλος, Ι. Δ. Τσιριμῶκος, Γ. Καφινᾶς, Γ. Μπούμπουλης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Φ. Μανουηλίδης, Α. Χατζηκυριάκος.

---

(3)

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τελωνιακῶν νόμων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἐδάφιον δ΄ παράγρ. γ΄ τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ψηφίσματος τῆς Συνελεύσεως «περὶ συστάσεως Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ψήφισιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου κλπ.» καὶ τὴν σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται μέχρι τέλους Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1926 ἡ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ τελωνειακὸν δασμολόγιον εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ ἀπαλλαγὴ τῶν ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ προερχομένων ξυλανθράκων ἐκλεκτῆς ποιότητος, ἄνευ κόνεως καὶ ἐντὸς κιβωτίων συνεσκευασμένων. Ἡ κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα εἰσαχθησομένη ποσότης τοιούτων ξυλανθράκων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ δέκα ἑκατομμύρια ὀκάδων, ἡ δὲ ἀπαλλαγὴ αὕτη παρέχεται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐν αἷς ὁρίζεται τὸ τελωνεῖον δι' οὗ οὗτοι θὰ εἰσάγωνται καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω ὁρίου ποσότης.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὴν παράγραφον α΄ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3214 τῆς 14 Αὐγούστου 1924 «περὶ ἐπεκτάσεως καὶ ἐπὶ τῶν κίτρων τῆς παρεχομένης ὑπὸ τοῦ νόμου ΒΩΙ΄ προσωρινῆς ἀτελείας ζακχάρεως κλπ.» προστίθεται καὶ τρίτον ἐδάφιον ἔχον οὕτω: «3) μονοκλώστων ἀπαλῶν νημάτων ἐκ ζωϊκῆς μετάξης καὶ τοιούτων ἐκ γναφάλων μετάξης (Bourres de soie).

Ἡ ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ εἰσαγωγὴ τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις 1 καὶ 3 ἀναφερομένων ὑφαντικῶν ὑλῶν ἐπιτρέπεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1925, τῆς προθεσμίας ταύτης δυναμένης νὰ παραταθῇ διὰ διαταγμάτων ἐκδιδομένων, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας».

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ καὶ ἀνακοινωθησομένου εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ἅμα τῇ συγκλήσει αὐτῆς.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Ι. Κούνδουρος, Α. Παναγιωτόπουλος, Ι. Δ. Τσιριμῶκος, Γ. Καφινᾶς, Γ. Μπούμπουλης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Φ. Μανουηλίδης, Α. Χατζηκυριάκος.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.